

מה?

לא פסל ולא מסכה

חה, חה...

במינו? איכה?

אין אלוהים

יש..

ויכוח סרק...

רק..

הצילנו מיד אויבינו

יש אלוהים כל הארץ כבודו

במחילות כבודו

במחילות כבודו

ימחל על כל עוונותינו

שטות!

לא מחולים ולא מכופרים

אין אלוהים

יש...

תצעק ולא אשמע

מה?

אין אלוהים!

צדיק נעזב, זב זב

דמו מעורקיו

אלוהים יטע ארצו

מה?

שמה!!!

זרעו מבקש לחם

ראשי מים עיני דמעה

ממעמקים קראתיך יה.

הדה אורן

עלון מס' 1446 – 18/7/14

פתיח

השבועיים שנעדרתי מאשדות היו עבורי תקופת מבחן די משמעותית. הניתוח להחלפת המסתם הלקוי במסתם תקין של פרה אמריקנית, הוכתר בהצלחה לדעת הרופאים, ולמרות שאני סובל מלא מעט מיחושים ואי נוחות, הרי שאפשר להביט קדימה בתקווה שהכל יעבור במהרה. כאשר פגשתי את המנתח למחרת יקיצתי הוא אמר שאיננו מבין כיצד תיפקדתי עם מסתם כל כך סתום ודולף, שמסתבר שהיה לקוי מלידה אבל איש לא הבחין בכך.

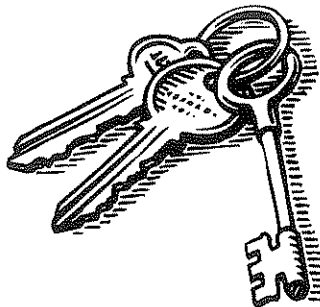
בני משפחתי ידעו לספר שהדבר הראשון שיצא מפי ברגע שבו הבחנתי בהם, היה השיר 'ערב של שושנים' שלא נחשב בעיניי לשיר יוצא דופן, אבל בנסיבות האלה קיבל משמעות שאין לי הסבר לה.

אני חייב מילות תודה למוישי מנטל, איציק גל (שנותח בימים אלה בליבו ונאחל לו מכאן החלמה מהירה), דורון רוזנבלום ועדה חזן שהיו לי אורים ותומים: הסבירו עודדו, הכינו אותי לקראת הבאות וברוב המקרים דבריהם התאמתו. כמוכן לבני משפחתי היקרים שהיו לצידי בקור ובמחשך, ולקהילת אשדות שהתעניינה ודרשה בשלומי.

חוזרים לשיגרה של יירוטים, נסיונות הפסקת אש שעולים בתוהו ובן שמשרת בדרום הרותח ומסורב למסור כל פרטים מזהים. חוזרים לאשדות הישנה והמוכרת שיש בה המון מרץ נעורים מחודש שמבעבע מבסיס מג"ב, לשעבר, ועד 'כישורי חיים' וקליטה שמיד יוצאת לה לדרך.

וחג התשעים אחד גדול שלא נגמר.

שבת שלום
אבנרון

מהמזכיר

לעיל, להצטרפות חברים חדשים, אבל שכולם ישלמו. שיהיה שוויון, אחידות.

אנו בשלב אחרון של בניית הסכמי הקליטה. המאבק שלנו הוא מחד להגדיר את התנאים והצפיות באופן שהולם את תפיסתנו החברתית ומאידך לעשות זאת בשפה מובנת, ידידותית למשתמש, הכי פחות משפטית שיש.

כתב לי יונתן אלטר:

"אתמול עלתה משאית עם ציוד של משפחה חדשה על דשא רטוב צפונית לבית 73 דשא שאני מנסה באופן אישי (עם טוריה מכוש וממטרות), לשקם מזה מספר חודשים. המשאית חרצה בדשא חריצים עמוקים הצורכים עבודה רבה לשיקום. את המחסום הסמלי ששמתי (אבני בזלת קטנות) הם הזיזו בהסבר שכשיצאו הם יחזירו אותו....

שלוש עלתה משאית על דשא שבמקרה היה יבש בין בית 72 לבית 73, אחריה נכנס על הדשא בעל מקצוע עם הטנדר שלו. כואב לי הלב על הפגיעה בדשא. אני כנראה אתגבר.

לדעתי צריך לאסור באופן מוחלט עליה על דשא, כי אח"כ נוסעים עליו רק כדי להוריד את הקניות מהסופר / את הכביסה מהמכבסה, אח"כ המובילים עליו את הטכנאי שמסדר את המזגן / הצבעי....

פי אצלנו בקיבוץ לא עולים על דשא!!!!
רק לפני שבועיים השקענו למעלה מ- 100,000 ש"ח בדשא, כלומר זה חשוב.

ועוד דבר אני מציע להגיד לכולם: לשים את הקרטונים בפינת המחזור. גם כדי שיכירו אותה וישתמשו בה למיין אשפה: זכוכית, פלסטיק, פח, בגדים, ניירות, קרטונים וגם כדי שלא יציפו את אזור פחי האשפה בקופסאות קרטון ריקות."
דברך יקרים לי, יונתן, אי אפשר לנסחם טוב ממך, מקווה באמצעותם להביא לשינוי התנהגות! זה לא קל. מקווה שאפשרי.

שבת שלום, דודון

הימים ימי מבצע צוק איתן.

מבצע בהמשכים. בעת כתיבת שורות אלה אנו כמעט בשגרה מלאה. ילדינו חווים את הקיץ בפעילות עשירה ומגוונת.

מערכת החינוך הפשילה שרוולים וקלטה שתי קבוצות של ילדים מברור חיל. תודה לכם עובדי המערכת, הילדים, ההורים. שנדע ימים שקטים.

טיול החברים הוותיקים יצא לדרך. תוויות משותפות של יחד. אט אט נפרשת היריעה וכהגדרת המדיניות שלנו, הפעילות הקהילתית נותנת תשובות למגוון החברים באגודה. כשמדובר באוכלוסייה הוותיקה, זה מרגש כפליים. טיול מותאם שהפגיש את החברים עם אנשים מיוחדים. תודה לעדי ולעדה על ההפקה.

אסיפת אשדות לא ידעה זה זמן רב התכנסות כה גדולה. כ-75 חברים הגיעו לדיון על תשלום דמי הצטרפות. מה שאמרו חברי אשדות באסיפה זו (ומקווה שאני מבין נכון את האמירה) זה שהם בעד קליטה. **קליטה איכותית של חברים, בנים, שעשויים להיות שותפים מלאים בהצמחת המקום הזה,** הקהילה הזו, העסקים המשותפים שלנו. שכל חבר מצטרף יתרום ליחד.

שקיבוץ אשדות יעקב איחוד שלם עם הבקשה לקבל דמי הצטרפות מהחברים הנקלטים. שהוא מבין עבור מה משלמים הנקלטים את סכום הכסף הזה ושהוא מצפה שהנקלטים יבינו אף הם.

ועוד נאמר שהקיבוץ מבקש לקבל לחברות את כל מי שראוי לכך, שהוא ישמח, כאמור

מועצת קהילה

מפרוטוקול 18/14 מתאריך 25/6/14

1. ארכיון – תכנית עבודה 2014 – 2015 (בהשתתפות שאול ינאי).

שאול תאר את היעוד ואת היקף הפעילות הנוכחי של הארכיון.
הגדיר יעדים לשנים הבאות:

- הכנת רשימת מצאי.
- המשך דיגיטציה של עלונים.
- שירות לשנת ה-90
- שרות החברים .
- הנצחת מיסדיי הקיבוץ (בשיתוף עם אשדות מאוחד).
- הקמת עמדה ממוחשבת להמרת סרטים בקלטות לדיגיטלי
- הרחבת הארכיון לסב אומן.
- פרויקט "הדור השני"

מדברי חברים:

- יש לקבל החלטה מסודרת על הרחבת הארכיון לסב אומן ולמצוא מקורות מימון לשיפוץ המבנה. (אם לא ימצא מימון יש לחשוב על העברת הארכיון למבנה של הספרייה).
- החומר הדיגיטלי לא שמור כמו שצריך. יש לרכוש שיטחי אכסון ולאבטח אותו. זהו פרויקט כספי גבוה.
- יש להכין תכנית לעשור הבא.

הוחלט - מאמצים את היעדים ששאול הציב. לצורך מימוש מלא של העדים יש לעשות למציאת מבנה מתאים לשכן בו את הארכיון.

2. דיווח - בקשת נגה ודני זאבי להתגורר בתחומי הקיבוץ.

- עד היום לא התמודדנו עם שאלת שיוך הדירות והמדור ביחס

לחברים הבונים בהרחבה כאשר המגרש לא רשום על שמם.

- החברים שבנו או בונים בהרחבה על מגרש רשום על שמם, חתמו על הסכם עם הקיבוץ בו רשום כי הם מבינים שאין להם זכות לדירה בקיבוץ אך אשדות חייבת להעמיד להם דירה בקיבוץ לעת אילוף.

מכאן לביצוע:

- יש לקבל החלטה מושכלת לגבי כל הנובע מהשאלה שהציפה בקשת משפחת זאבי.
- לטפל בשאלת הקשר בין שיוך דירות למשפחות ההרחבה, חברי הקיבוץ למגוונים.
- יש לדייק את המשמעות של המושג – אילוף.
- יש לטפל טיפול יסודי בנושא זוגות שנפרדים.

3. דיווח - שיוך פירות נכסים מטרות

- מציאת האיזון בשיוך פירות הנכסים בין הזכות הבסיסית של החברים הותיקים, לבין הנקלטים.
- יצירת מחויבות לפירות נכסים לחברים ביום הקובע וליורשיהם.
- יצירת אופק לנקלטים להשקעה.

לצורך מימוש נקבע יום קובע ה- 5.11.12

- רואה חשבון (מברית פיתוח) יגדיר את היקף הסכום המשויך לחברים שהיו ביום הקובע.
- צוות שנבחר בקלפי (תמי, שאול, זהר, סמדר ב.פ. אריק, ר. דורון) נפגש מעת לעת עם עו"ד גלעד אוברמן ממשרד שלמה כהן, לצורך הגדרת

המשך בעמוד הבא

מועצת קהילה - המשך

עידוד בניה בקו כחול - הוספת הטבה לבונים בקו כחול:

- משפחה שתחתום על תהליך בניה בקו כחול תשלם בזמן מגוריה הזמניים במבונים כמו כולם - 1000 ₪ לחודש עד לסיום הבניה ומעבר לבית החדש.

- על מנת לזרז החלטות המשפחה ואת תהליך הבניה עצמו, משפחה שתיכנס לבית לא יאוחר משנתיים, התשלומים יוחזרו לידיה עם פינוי הדירה בקיבוץ.

- הכסף לא יועבר לקרן שיוך הוני אלא יופקד בחשבון נפרד.

ביטוחים נהוגים ע"י הקיבוץ –

נוהל הביטוחים לנקלטים יהא כנוהל הביטוחים לכלל החברים, ביטוחים אותם משלם הקיבוץ עבור חבריו – יתקיימו גם לנקלטים, ביטוחים אשר הקיבוץ מחייב בהם את חבריו – יתקיימו גם לנקלטים.

ביטוח אובדן כושר עבודה – יש לחייב הנקלטים לבטח עצמם, כיום אין החלטה המחייבת את כלל החברים ולכן גם לא את הנקלטים.

ביטוח תכולת דירה – יחויבו בתשלום ככלל החברים גם הנקלטים שיגורו במבונים, אם בדרך קבע או אם זמני, כל עוד הם גרים בבתים שהינם רכוש הקיבוץ.

עדכונים

בניה רמ"י - עד סוף 2015 יש לקבל החלטה על סוג שיוך מול המנהל. צוות ילמד הנושא. הנושא יובא לדיון במועצה מתאמת עם המלצה לאסיפה.

המשך בעמוד הבא

- מפתח השיוך באופן שייתן תשובה למטרות לעיל.

רשמה: אתי.
ערך: דורון

פרוטוקול מועצת קהילה 19/14

החלטות בנושא קליטה

תשלום דמי כניסה - אושרו 3 אפשרויות לתשלום דמי כניסה בפועל (2/3 מסך דמי הכניסה). האפשרויות אושרו כבעלות היתכנות כלכלית

1. תשלום מזומן, כולל 8% הנחה

2. עד 12 תשלומים שווים

3. 28% תשלום מזומן והשאר ב-24 תשלומים

החזר דמי כניסה - בעת עזיבה יוחזרו 70% מדמי הכניסה לתשלום, לפי פחת של 5 שנים.

ההחזר מתייחס רק לחלק ה-2/3 מדמי הכניסה שמשולמים בפועל.

הבהרה: בעזיבה מרגע הכניסה לשנת החברות ה-5 לא יוחזרו כספי דמי הכניסה.

סיום יחסי עובד מעביד בקבלת שכיר שעובד בקיבוץ לחברות - הנוהל שהוחלט לסיום יחסי עובד מעביד לשכירים שעבדו בקיבוץ ומתקבלים לחברות הינו פיטורים ומתן הפרש הפיצויים, ככל שמגיעים ע"פ חישוב שנות הותק * משכורת אחרונה בתשלום לעובד.

הבהרה: מפורטת רק ההחלטה לגבי הפיצויים, אך כמובן שישנן עוד משמעויות אחרות המוגדרות בחוק ומיושמות בפועל בסיום יחסי עובד מעביד כגון ימי חופשה.

מועצת קהילה - המשך

ועדת קבלה –

- מבחנים אישיותיים הכוללים מבחני אמינות כחלק מיום המבחנים.
- מכון לאבחון אישיותי – אדם מילוא
- אבחון כלכלי – המשפחה תמציא את כל המסמכים שיתבקשו ע"י המכון, האבחון הכלכלי כולל גם יכולת השתכרות ומצב החשבון וגם התנהלות משפחתית כלכלית לאורך תקופה.
- מכון לאבחון כלכלי – י.ד.ע משכנתאות
- גורם מקצועי - עירית לסטר, יהא רשאי לעיין בתוצאות המבחנים.

קליטת בנים מההרחבה -

- יערכו אבחונים אישיותיים כלכליים מותאמים.
- יש לבחון את ההסכמים מנקודת המבט של חבר - תושב ההרחבה למרות שעוד ישנן שאלות פתוחות לגבי חברים - תושבי ההרחבה, יש להזמין את הבנים מההרחבה לפגישה לקראת אפשרות קליטה.

צוות בינוי –

- הפעלה מחדש של צוות בינוי
- בדיקה לשינוי תוכניות שכונה מערבית לקיבוצית
- בחינת עבודה עם המרכז הישראלי לבניה הסבר: התמחות המרכז הארצי לבניה היא בבניית בתים מותאמים למשפחה עפ"י יכולות כלכליות ועפ"י שאיפות וצרכים. אנחנו יחד עם המרכז בנינו אפשרות של בניה מרוכזת. הבניה תהיה מתוכננת לפי דגמים ידועים מראש, אך מעבר למבנה החיצוני יותאם כל בית כולל חלונות וכלל פנים הבית, כולל

המפרט, בגמישות מירבית לרצון ויכולת המשפחה.
הקבלן/ים נבחרים בקפידה ובנסיון רב ע"י החברה. בכך בעצם אנו מקווים להשיג בטחון ואחידות הבתים- מחד וגמישות מירבית לבונים מאידך.
הבהרה: לאחר האישור העקרוני, ההצעה תצורף לשאר ההצעות הקיימות ויוחלט ביניהן.

יש אישור רעיוני לשתי חלופות הבניה המוצעות, יש לבדוק אותן לעומק ולהפעיל את צוות בינוי לעבודה מחודשת.

מדיניות פנסיה נקלטים- דיווח מהחלטת

צוות פנסיה מה 7/7/14.

החלטות ועדת הפנסיה :

לא תהיה שונות בין קבוצות החברים השונות - הן לגבי גובה הפנסיה והן לגבי חובת ההפקדה.

מועצת הקהילה אימצה את מדיניות צוות פנסיה- מדיניות אחידה לחברים החדשים ולנקלטים. הרצון הוא ליצור אחידות בין קבוצות האוכלוסייה השונות: חברים ותיקים (יום קובע), חברים חדשים, נקלטים. וכן להיענות למחויבות תקנות הרשם לפנסיית מינימום לפחות.

הצעת זהר - רכזת קליטה: מתן הנחה לקבוצת משפחות ראשונה שתתחייב לקליטה עד לחגי תשרי זאת כדי לעודד ולדחוף את הקליטה הראשונית.

מאמירות המשתתפים בדיון:

- אנו מקבלים את ההחלטה על רקע האסיפה האחרונה לייחד את ארבעת המשפחות. באסיפה הייתה החלטה מאוד ברורה - לגבות את מלוא דמי ההצטרפות, וזה לא נכון היום לתת הנחה.

המשך בעמוד הבא

מועצת קהילה - המשך

- מדובר על גישה שיווקית, תהליך שתקוע ואנו מנסים לעודד ולדחוף. מוצע כאן צעד שיסייע לקליטה לצאת לפועל.
- כבר ניתנו סל הטבות לבנים בהסדרים.
- אין קשר לארבעת המשפחות שעליהן דנו באסיפה.
- העיתוי בעייתי בגלל האסיפה.

הוחלט - לא התקבלה ההצעה לתת הנחה. יש לגבות את מלוא דמי ההצטרפות

מפרוטוקול מועצת קהילה 20.14 מה 16/7/14

1. מגורי חיילים - שינוי החלטה. ממתחם הנעורים אל מתחם סלע.

אסיפת אשדות במסגרת דיוניה בתקציב 2014 אימצה את החלטת מועצת הקהילה 12.13 להעברה הדרגתית של מתחם הנעורים למתחם צעירים. המשמעות המעשית לשנה זו – הישארות בוגרי י"ב כחיילים במתחם.

הסיבה המרכזית הייתה השאיפה להשאיר את בני חברת הילדים בסביבה של בני הקיבוץ.

לעת הפעלה התקבל ערעור של מספר חברים - הורי הצעירים במתחם, בבקשה לעצור את המהלך. הנימוק המרכזי שלהם: רצונם שהבנים יישארו במרכז הקיבוץ. בנוסף, לטענתם זאת פגיעה במרקם החברתי שנוצר בין החיילים לבוגרים, ניתוק בין אלה שגרים היום בסלע לבין החיילים החדשים שיישארו בחברה.

אמירות:

- אי אפשר היום כשמדברים על קליטה לקחת את החיילים ולהעבירם לקצה הקיבוץ.

- אם ההצעה של מזכירות פעילה באה מכיוון חיסכון כספי יש להביא את הנתונים.
- ההחלטה היתה כיצד לשמור על חברת הנעורים.
- להעביר את החיילים לסלע זה פינוק.
- המעבר הוא חלק מהמסורת.
- אם הדירות בחברה היו קצת יותר מוחזקות לא היתה בעיה.

הוחלט - להשאיר את החיילים בסלע.

נאמר כי יש לדבר עם מי שגר בסלע שישמרו על ניקיון הסביבה.

יש להעלות את שאלת התשלום לדירות סלע לחיילים במהלך הדיון בתקציב 2015.

2. אישור החלטת צוות בחירת רכזת איכות חיים לבחירת זהר יחיאלי. (בהשתתפות יאיר ב.ד. - חבר הצוות).

צוות האיוש של תפקיד "רכזת איכות חיים" כלל את אהובה, ש. עירית, ל. יאיר ב.ד. ליאורה מש"א, דורון.

יאיר דיווח כי למכרז הפנימי הגישו את מועמדותן שלוש מועמדות.

יאיר ציין את הדגשים בתפקיד - יכולת תכנון עבודה (כולל אפשרות עזרה ממתנדבים), יכולת למצות את זכויות החברים (כל מה שניתן לקבל ממוסדות ממשלתיים וביטוחים), יכולת ביחסי אנוש וזמינות.

על יסוד הדברים הללו הצוות בחר בזהר יחיאלי שמתאימה לבצע את התפקיד.

מועצת הקהילה החליטה להציב את מועמדותן של זהר יחיאלי ועדה חזן לבחירת הציבור בקלפי.

סוף בעמוד הבא

מועצת קהילה - המשך

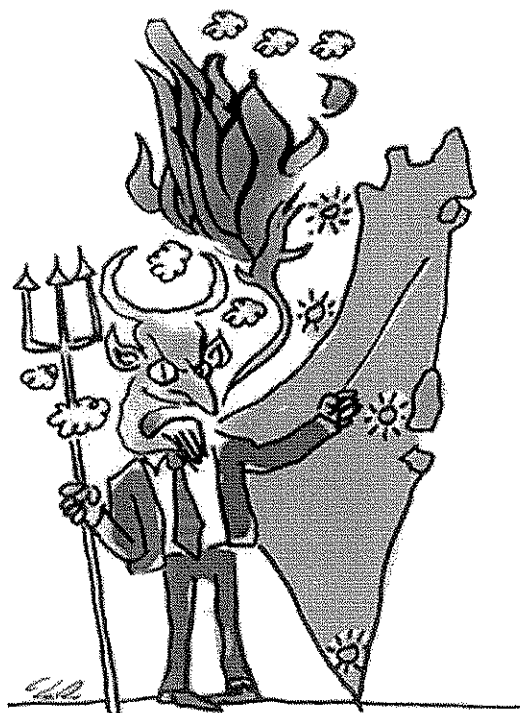
כן הומלץ להקים צוות מלווה לרכוז איכות החיים.

* (זוהר יחיאלי החליטה שלא להציג את מועמדתה בקלפי).

רשמה: אתי ערד: דורון

הקיץ התחיל. התחזית: יהיה חם ומגניב (ציור: גיל ג'יבלי)

מחר יהיה שקט

בתחזית הודיעו שהאושר מתקרב
וענני שמחה עוד יכסו את הרקיע
עיניים נוצצות בזהות בחורף החולף
והים אולי יהיה שקט.
הכינורות דרוכים מכוונים מתוך כאב
תיבות התהודה נושמות אוויר פסגות מרגיע
וכל המועקות קוראות ליום המתקרב
כי מחר אולי יהיה שקט

כמו הנשים הן במלחמות הישנות
שחיכו על הרציף ונופפו בממחטות הלבנות
לכל הרכבות שלא עצרו בתחנה
עוד מצפים לטוב שכבר מגיע

החיוכים מפעם מעיזים להתרחב
והגנן אומר שתיכף יפתח הפרח
ספינת האשליות כבר מרסקת את הקרח
והלב אולי יהיה שקט

יואב גינאי

באסיפה

2013 הסתיימה, מנקודת מבט המאזן, בחיוב רב, בעיקר הודות לפירות " אשדות בעמק". תודה לכל מי שתרם את תרומתו לצמיחתה (כלכלית) של אשדות, בשנה זו (ובכלל).

רשם – דורון

לשאל אלתר,

*אני וכל צוות 'בית אחדות'
רוצים להודות לך מקרה לב,
על ההירתמות וההשקעה האין
סופית,
על הטיפול המסור והיחס החם,
נוכחתי באו ציניים באסירות
ובלבביות
עאתה מקרין לי ולצובדי הבית
על ההקפדה והסבלנות,
על מהירות התאבה לנתיות
השירות
מתוך דאגה לבית הסיצודי, על
ההיצנות בשמחה,
על ידע ומקצועיות,
תודה לך על הכל
עשית את זה באדוא!*

בהוקרה ומלא הערכה

*ארנה מרדכי
וכל צוות 'בית אחדות'*

פרוטוקול אסיפת מספר 9/2014

תאריך האסיפה: 7/7/14

מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: 73

על סדר היום:

1. מדיניות כלפי שלוש משפחות פוטנציאליות
  - א. אימוץ החלטת מועצת קהילה 14.14 מה- 21/4/14:

"...לאפשר לכל אחת מהמשפחות (יערה ועמר, סרגיי ודשה, איגור ואלה- אם יחפצו בכך) את הזכות לקבלה לחברות בתנאים הייחודיים (ללא תשלום דמי הצטרפות) לתקופה מוגדרת של חצי שנה מתום תהליך של ועדת הקבלה".
  - ב. התנהלות שווה לכל המבקשים להתקבל לחברות בקיבוץ – ערעור 41 חברים חתומים.

הוחלט:

- התנהלות שווה לכולם בעת קבלה לחברות- כל המצטרפים ישלמו דמי הצטרפות ללא ייחוד משפחות כלשהן.
- האספה חזרה בה מהחלטת אסיפה 1.14: "אושרה העברה לקלפי לקבלה לחברות של דניאלה בן נאים".

מפרוטוקול אסיפת מספר 10/2014

מה - 16/7/14

1. אישור דוחות כספיים אשדות יעקב איחוד לשנת 2013 הוחלט – מאושר.

המאזן הוצג בפני הציבור ובעקבותיו התקיים דיון אודות תמונת המצב והשלכותיה.

בעיסקי קהילה

גם ננעלות ולכן קרה לנו כבר מספר פעמים שהרכב ננעל עם המפתחות בסוויץ, והיה צורך לקרוא לפורץ מנעולים לפתוח את הרכב. ולכן, למרות שיורדים רק לרגע, חובה לקחת את המפתחות עימכם.

בנוסף, תהיינה פעילויות נוספות להתייעלות בענף קטן זה, שתגענה לידי ביטוי בשנת הכספים 2015.

נוי - המזכירות מתעקשת להמשיך בנוי מסורתי, כולל דשאים גדולים, נרחבים וירוקים. זה עתה הקיבוץ השקיע למעלה מ-100 אלף ₪ בחידוש דשאים ותתכן השקעה נוספת. אני מקווה שנשכיל גם להקציב כסף להשקותם בכדי שההשקעה לא תרד לטמיון במהירות.

מרפאת שיניים - מזה שלושה חודשים שעובד אצלנו דר' יונתן אדלמן ממצפה נטופה ואני מקבל עליו ועל עבודת המרפאה רק הדים חיוביים. יונתן עוסק גם בכירורגיה וגם מנקה אבן-שן בהרדמה כללית, למי שפוחד משיננית. גם כאן אני ממליץ לבדוק לנסות, בעיקר את איכות הטיפול אבל גם את העלויות וכל אחד יקבל לעצמו את ההחלטה הטובה ביותר המתאימה לו.

יש אצלנו ביישוב פעילויות נוספות של תושבי הקיבוץ כמו סוכנות ביטוח, עבודה פרטנית עם עובד סוציאלי, קידום מכירות באינטרנט ועוד...

בריכת שתיה - סה"כ נראה לי שהבריכה ממלאת את יעודה ונראית בהחלט בסדר גמור. ישנן שעות שבהן יש מעט מאוד מתרחצים דבר שמעלה תהיות על שעות הפתיחה אני עוסק בעניין כמעט מידי יום וטרם נתקבלו החלטות.

מים חמים - פרויקט התקנת הדודים נמצא בשלבי הסופיים. נראה לי שאין מי שלא מרוצה מאספקת המים החמים (היום בכלל מחפשים דרך לקרר קצת את המים) קרו

חדר אוכל - למרות שחשבנו שהגענו למנוחה ולנחלה ולמרות שהתוצאות טובות בהרבה לעומת שנה שעברה עדיין איננו מצליחים להתאזן.

הדבר האחרון שנעשה יהיה העלאת מחירים וזאת למרות שכל מי שקונה מנה פאלפל עם בקבוק שתיה קלה או סתם כריך בחניה בכביש 6, בטבריה או בצמח יודע ומבין שלקבל ארוחה מלאה ושרות מלא ב-30 ₪ זה ממש לוקסוס. אנו מנסים בעזרת פנחס ואדווה אנשי 'נהרא' המפעילים את חדר האוכל למצוא מקורות אחרים לחסכון.

אני מבקש בהזדמנות זו להתנצל על יומיים של מחירים גבוהים בחדר באוכל - למרות שהאחריות היא עלי אישית לא הייתי מודע (אם כי ידעתי) לעליית המחיר ולאחר יומיים של דיונים קדחתניים החזרנו לפחות מבחינת עלות המזון את המצב לקדמותו.

רכב לחבר - ישנה ירידה של השימוש ברכב מ-2,900 ק"מ בממוצע בחודש ל-2,500 ק"מ בממוצע בחודש ירידה של כ-15 אחוזים, מה שמכניס את הענף לגרעון וזאת מאחר והתשלום לחברת הליסינג הוא קבוע מידי חודש. בכדי לא להעלות את מחיר הק"מ לחבר, הקטנו את גודל המכוניות שאנו שוכרים למכוניות יותר זולות ונקטין את צי הרכב לחבר לשלוש מכוניות בלבד (במקום ארבע מכוניות) במידה ותגדל הצריכה, נגדיל את הצי מחדש.

במקרה הצורך של אירועים מיוחדים לחברי הקיבוץ או לבעלי תפקידים בקיבוץ, נשכור רכב על חשבון הקיבוץ לטובת האירוע הדחוף.

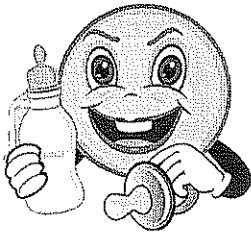
הקטנת צי הרכב תיפגע בעיקר בנסיעות של פעילי משק שיצטרכו מידי פעם לשכור רכב עבור נסיעתם החד-יומית, בענפים, שלא יוכלו להעזר בצי הרכב המיועד בעיקר לנסיעות פרטיות, ולחבריה צעירים לפני ואחרי צבא, שמתמשים ברכב על בסיס רכב פנוי בלבד.

הערה - ככלל אסור להשאיר רכב מונע ללא נהג - אם הנהג יוצא מהרכב חובה עליו לדומם הרכב ולקחת המפתחות איתו - ברכבים החדשים, כאשר נסגרות הדלתות הן

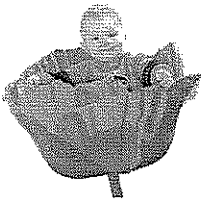
בעיסקי קהילה - סוף

מזל טוב!
 לחן לוי לנישואיו עם נצמה
 למיכל לוי
 לנישואי הבן
 מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב!
 לברכה ורד פונדק
 להולדת הנכדה - מאיה
 בת לאילן וריקי
 מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב!
 למיכאל לוי
 להולדת הנכדה - עפרי
 בת לשרון ותמר
 מזל טוב למשפחה!

מספר תקלות בהתקנה של פיצוץ צנרת, אולם הסה"כ עובר בשלום. נראה לי שגם בתקציב ההשקעה נעמוד כנדרש, בתום הפרוייקט, בערך בסוף יולי, נחזיר כסף על פי ההחלטות גם לאלו שהתקינו מערכת מים חמים לפני ההתקנה המרכזית.

ההחלטה של "נהרא" להמשיך להשתמש במערכת המרכזית שנובעת בעיקר מהרצון לדחות השקעה של כ-150 אש"ח גורמת לנו להשאיר את השכונה המזרחית במערכת הזו, ואנו מקווים לאספקה סדירה של המערכת המרכזית.

תשתיות בהרחבה - אינני יודע בדיוק איד התחלתי לעסוק גם בזה, אולם אני שמח לעזור בקידום הפרוייקט שסוף סוף הונע. בימים הקרובים יצפו את הכביש המכונה 'כביש 2' באספלט שכבה ראשונה, דבר שיספר מאוד את איכות החיים של התושבים וכמות האבק תקטן מאוד. לאחר מכן יתחילו לרצף רחוב רחוב, כאשר הכוונה היא עד אמצע חודש ספטמבר לסיים את כל העבודה. בשלב זה נושא הגינון ושצי"פים הכוללים מגרשי משחקים, יטופלו רק לאחר גמר שלב התשתיות המרכזיות ויטופלו על פי סכומי הכסף שישארו בתקציב הפרוייקט.

תברואה - תושבי היישוב משלמים סכום קבוע גם למועצה האזורית עבור פעילות כללית בעיקר של יתושים, פעילות הנקראת 'אנטי מלריה' ובנוסף משלמים סכום קבוע של 800 ₪ ועוד מע"מ לתברואן פרטי המטפל בעיקר בזבובים ומקקים באופן שוטף ועל פי קריאה.

איננו מטפלים בבעיות בתוך הבתים הפרטיים אבל משתדלים לסייע ככל הניתן. נמלת האש הקטנה - ככלל ישנה בעיה של נמלת האש הקטנה. זו נמלה אדומה קטנה שנכנסת לבתים עוקצת ומגרדת מאוד. כרגע אין סיבה לבצע ביישוב טיפול גדול ויקר מאוד, ומי שניתקל בבעיה יכול לקבל אצלי חומר מיוחד להדברת הנמלה באזור של ביתו בלבד.

שבת שלום, שאול אלתר

קליטה לחברות – יוצאים לדרך!!!

<p>דמי כניסה או השלמות לקרן פנסיה), במקומות מסויימים מתגמלת את הנקלטים בזכות החלטות קיימות (לדוגמא נהלי הביטוחים השונים) ולפעמים נידרש לתקן החלטות ותיקות לכולנו שהיו שגויות או לא עודכנו (דוגמת הגדרות רשת ביטחון שתוקנו)</p> <p>סט ההסכמים כולל בתוכו:</p> <ul style="list-style-type: none"> - הסכם חברות - נספח תשלומים - פירוט השירותים והתשלומים בקיבוץ - בקשת הצטרפות לאגודה הקהילתית <p>פגישה לאישור ההסכמים תתקיים ב- 6/8, פגישה זו מיועדת למועצת קהילה ולצוות היגוי יחדיו לאחריה אנו מקווים שנחתום עקרונית את הסכמי החברות, ונוכל להפיצם לכם – החברים, לבנים ולכל הנקלטים המתעניינים.</p> <p>♥ פגישות קליטה אישיות</p> <p>לאחר שהגענו להחלטות בנושאים מהותיים שהיו פתוחים, ואנו כבר בשוליים של סגירת ההסכמים, זה הזמן שבו נכון להיפגש עם משפחות, כשכבר ישנן התשובות.</p> <p>פגישות אישיות כבר החלו מתקיימות עם משפחות בניים שגרות בקיבוץ בשבוע האחרון וכמובן שנקבע עוד פגישות עם כל מי שמעוניין לשמוע פרטים ולבחון ברצינות את ההצטרפות לחברות.</p> <p>באתר קהילנט כבר עודכנה מצגת הקליטה הכוללת את כל ההחלטות והשינויים שנעשו ונותנת תמונה ברורה על מסלול הקליטה ומשמעות ההצטרפות לחברות.</p> <p>סוף בעמוד הבא</p>	<p>♥ פתיחת ההרשמה ותחילת תהליך הקליטה בפועל – 1/8/2014</p> <p>♥ ועדת קבלה</p> <p>ערוכה ומחכה להיפגש, להכיר ולקלוט. תהליך הקבלה כולל 1/2 שנה תושבות לאחריו ניגשים למבחנים במכון אדם מילוא ואבחון כלכלי עם חברת ידע משכנתאות. מפגש עם נציגים מועדת הקבלה הצגת המועמדים באסיפה ולבסוף – קלפי.</p> <p>משפחות שגרות בקיבוץ 3 שנים ומעלה ידלגו על שלב התושבות ויחלו את התהליך מיד עם הרשמתן.</p> <p>♥ הסכמי חברות לנקלטים:</p> <p>אנחנו כבר בסיום כתיבת ההסכמים. ההסכמים מתבססים על הסדר הקליטה, הסדר שיוך ערך בתי מגורים, על נהלי הקיבוץ בנוגע לתחום הערבות ההדדית, תחום הפנסיות והביטוחים האישיים, מתקשר גם לשיוך נכסים על כל מורכבותו, מסתמך גם על הבתים הקיימים בקיבוץ והחלטות צוות איוש דירות, בהקשר הזה נשען גם על הסדר בניה פרטית. בלתי נפרד מעניין הבניה בקו הכחול שעדיין אינו ברור, ועוד...</p> <p>בקיצור – קצת מורכב, מרובה פרטים והסתעפויות ובעצם נוגע לכל עורק, ורד וניים של הישות הנקראת "חבר קיבוץ". זוהי חברות מלאה.</p> <p>בהגדרות הקליטה החלטנו לקלוט לתוכנו ולהעצים מבפנים את הקיבוץ במובן העמוק של השותפות.</p> <p>בפועל בכתיבת ההסכמים שמגדירים את החברות אנו שואפים לקלוט חברים שיכנסו כשותפים מלאים, אמיתיים ובמעמד שווה ככל הניתן לחברים הקיימים כדי לייצר חברה אחת, עם הגדרת חברות אחידה לכלל החברים עם מטרה משותפת והנאה משותפת.</p> <p>השקפה זו לפעמים דורשת מהנקלטים להתיישר לקו החברים (לדוגמא תשלום</p>
---	---

קליטה - סוף

<p>לנצח בני - נורית בת-שחר צפריר</p> <p>ילדי תשמור על עצמך מכל צרה - ברחוב העיר ובסמטה צרה. הזהר מן המושחת מן המופקר ומן הלענה המצופה סוכר</p> <p>הזהר ילדי מכל צורות הרשע - מדבש דביק בטעם של מרור, מאלימות ומזירות הפשע, משנאת חינם, מפיגועי טרור.</p> <p>הזהר מים סוער, ואויב שמסתער, השמר מקיר בוער, ומן הרכב הדוהר, שלנצח בני, שלנצח בני, שלנצח בני, רק תישמר.</p> <p>הזהר מן הקללה הלא כתובה, משטח ההפקר בשם האהבה, על עצמך תשמור הו ילד מאוהב, מהבטחות המצופות זהב.</p> <p>הזהר מהממית והפוצע, כי החיים תלויים על חוט השערה. גם אהובה עיתים תשלוף קוציה, אל תסדק אל מול מראה שבורה.</p> <p>הזהר מים סוער...</p> <p>תרחק ילדי מן הזומם והחוטא, מהקוצים ומן העשב השוטה, מהנקטף ומן העץ הנעקר, וקח גרביים ומעיל בלילה קר.</p> <p>אל תיכנע כשתאבד גם פרח, כשהאישה אשר תאהב אולי תברח, אל תלך באש ואל תלך בקרח, כי גם אתה ילדי, בסוף תפרח.</p>	<p>מוזמנים להעביר את המצגת לבנים, מוזמנים לפנות אליי בכל שאלה, מוזמנים להתקשר לקבוע פגישה, אם עוד לא נקבעה לכם, למרות כל הקשיים שהיו בדרך הארוכה ארוכה לקליטה, מקווה מאחלת ומייחלת לקליטה טובה ולהרבה בנים ומשפחות שיעשו את הצעד ויחזרו הביתה.</p> <p>♥ מהרהורי ליבי – לפעמים צריך להסתכל לנקודת האור באופק ולהבין, שתהליך שלוקח זמן אינו תמיד בזבז או חוסר מעש, אלא, יתכן שיש מישהו שלא בוחל בבחינה מחדש של החלטות שכבר התקבלו, שמתעקש להתאים ולתקן כדי לשפר, מסתכל לטווח רחוק יותר ומוכן לדחות את ההצלחה הרגעית כדי לממש הצלחה נכונה וגדולה יותר לעוד מעט.</p> <p>סלילת הדרך בצורה נכונה עם הכנה טובה של תשתיות, בחינת חומרי הגלם והתאמתם לקרקע, הידוק טוב של כל שכבה, אכן מעכבת את הנסיעה על הכביש החדש אך לרב, מבטיחה סלילה של כביש טוב לזמן רב יותר.</p> <p>תודה על הסבלנות. זהר.</p>
---	--

ממעמקי התשתיות

בשני מקלטים שהתמלאו מים, ליד ח"א, ובמקלט מחשבים לשעבר של בית ספר, נשאבו מהם המים.

בקרב מאד נפרסם את חלוקת החברים למקלטים השונים, תוך קביעת אחראים לכל מקלט.

יש צורך דחוף לפנות את המקלטים מהציוד שהוכנס לשם בתור מחסנים.

כל התושבים והחברים שמילאו את המקלטים בציוד וקרטונים, מתבקשים לפנותו בהקדם האפשרי ולמנוע מאתנו להוציאו ולזרקו.

מכרז

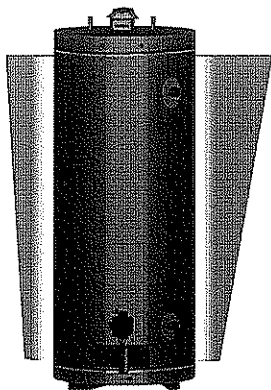
שם הפעילות שאני אחראי עליה נקראת "שרותים טכניים". הפעילות כוללת:

אחריות על: חשמל, מים, ביוב, תקשורת, בדק בית, אחזקת מבנים, שיפוץ דירות, תחזוקת מקלטים וכיבוי אש.

אני מודיע על מכרז לבחירת שם חדש למשרד הרב ענפי הזה. שמות יש להציע במסרון לנייד שלי עד סוף חודש יולי - השם הזוכה יזכה את בעליו בפרס סמלי ובעיקר בגאווה גדולה.

בתקווה לימים שקטים יותר!

יוסי בן פורת
050-8652-370

התקנת דודי שמש לחברים

הפרויקט בשלבי סיום.

לכל החברים והתושבים הותקנו דודי שמש, למעט שכונה מזרחית, מגורי סטודנטים, ובתי סלע.

עד עכשיו הותקנו 160 דודי שמש, רובם ככולם לשביעות רצון החברים.

בהתקנות האחרונות בשכונה הצפונית נתקלנו בבעיות פיצוץ צינורות המים בין הקולט לדוד. מסתבר שישנה תקלה ביצור הצינורות. הצינורות הוחלפו, ונקווה שלא יהיו עוד פיצוצים כאלה, בפרט, ואחרים בכלל.

היו עוד מספר תקלות שכולן תוקנו תוך פחות מיממה.

כרגע מתקינים דודים בבתי הילדים, ובמוסדות שצריכים.

מדי מים נפרדים לגינן הפרטי

התקנת דודי המים החמים שיחררה הרבה מדי מים ששייכים לקיבוץ.

ישנה אפשרות להתקין מדי מים לגינן בבתי החברים, ולחסוך את אגרת הביוב על צריכת המים הזו.

התקנת המונים תעשה אך ורק ע"י אגודת המים. ההתקנה על חשבון החברים.

חברים שמעוניינים מתבקשים להרשם אצל רינה במשרד, ואנחנו נזמין את אגודת המים להתקנת המונים.

לכבוד חג ה-90 לקיבוצנו, מוני המים יסופקו ללא עלות, וינתנו רק לאנשי אגודת המים שיבואו להרכיבם.

מקלטים

אירועי הימים האחרונים, מלמדים שהמקלטים שלנו ברובם אינם מוכנים לקליטת אנשים בזמן חירום.

כתבתי הקודמת בנושא לעלון עברה ללא תגובה, אולם ברצוני להזכיר לכולנו, שהמקלטים צריכים לשמש את כל הדיירים בקיבוץ ועל כולנו לתרום, ובעיקר לפנות את המקלטים, כדי שיוכלו לשמש אותנו בשעת חירום.

צוות חרום ישובי – צח"י
דף מידע לציבור

ליגת הקיץ בכדורסל יצאה לדרך

בשבת 5/7/14 החלו משחקי ליגת הקיץ בכדורסל של עמק הירדן. השנה משתתפות שש קבוצות - אשדות, אפיקים, דגניה, יבנאל, ותיקים וצעירים.

המשחקים נערכים כל שבת בבית בנדל החל מהשעה 17:00.

במשחק הבכורה קיבלה אשדות את יבנאל החלשה. המשחק היה חד צדדי לכל אורכו והמחצית הראשונה הסתיימה בתוצאה 41:14 לאשדות. על אף ההפרש לא הרפו שחקני אשדות גם במחצית השנייה, והמשחק כולו הסתיים בתוצאה 100:31 !! לאשדות קלעו: הלל ינאי - 25 נקודות (שלושה אחת), יניר אלטר - 20 נקודות, נבות ינאי - 17 נקודות (3 שלשות), גיא צ'רנה (אשדות מאוחד) - 13 נקודות (שלושה אחת), תמיר גל - 9 נקודות (3 שלשות), אסף קליין (הבעל של חן כהן) - 8 נקודות (2 שלשות), רז גל - 4 נקודות (שלושה אחת) ואורן ראובני - 4 נקודות.

מאמן - ענבר אלטר למרות פציעתו.

בשבת האחרונה נערך המשחק השני, בו התמודדה אשדות מול ותיקי עמק הירדן שבשורותיה משחק הצעיר הנצחי גדעון איל.

קבוצת הותיקים הופיעה בהרכב חזק והמשחק היה שקול עד סיום המחצית הראשונה שהסתיימה בתוצאה 43:39 לטובת אשדות.

מתחילת הרבע השלישי העבירו שחקני אשדות הילוך והחלו להגדיל את ההפרש ובסיום היתה התוצאה 84:68 לאשדות, שהשיגה נצחון שני ברציפות, שלמעשה הבטיח את מקומה במשחקי הפיינל-פור.

הקולעים: נבות ינאי - 30 נקודות (3 שלשות), גיא צ'רנה - 20 נקודות (שלושה אחת), הלל ינאי - 12 נקודות (3 שלשות), רז גל - 6 נקודות (2 שלשות), נרי בן-פורת ואורן ראובני - 4 נקודות כ"א, אסף קליין ותמיר גל - 3 נקודות כ"א (שלושה אחת כ"א) ושחף שיפר (מאסיסט של אורן ראובני) - 2 נקודות.

בשבת הקרובה תשחק אשדות מול צעירי עמק הירדן בשעה 18:30.

גל מלמוד

כללי: מזה השבוע ויותר מתנהלת בדרום ולאורך צידה המערבי של המדינה, מערכה של ירי טילים על הישובים ותגובת נגד של צה"ל.

למרות שלכאורה אשדות מרוחקת מקו האש, וחלקנו הפעם מתבטא באירוח קבוצות ובני משפחה מהדרום, חלה עלינו חובה לבדוק את אמצעי המיגון ואת המוכנות שלנו.

להלן דוח לחברים על מצב המקלטים באשדות:

1. האחריות על נושא המקלטים בישוב – יוסי בן-פורת מנהל השרותים הטכניים בשיתוף פעולה עם יואב שרון מרכז צח"י.

2. בשבועות הקרובים נבצע עבודת חשמל במקלטים. יוכנסו מפסקי פחת ותוחלפנה הנורות השרופות, כך שכל המקלטים יהיו מוארים כנדרש.

3. "שיוך" בתים למקלטים: באשדות יש 21 מקלטים מתפקדים. המפוזרים בין בתי החברים, בתי הילדים, הנעורים ונהרא.

לדיירי כל בית בישוב נקבע מקלט אליו הם יורדים.

4. נרכשו מנעולים חדשים זהים עבור כל המקלטים ומפתחות יחולקו לכל האחראים על המקלטים וסגניהם.

5. נקיון ואחזקת המקלט באחריות הדיירים. כל קבוצת דיירים, כדאי שתתארגן לניקוי המקלט השייך לה ולשמירה שוטפת על תקינותו.

6. השבוע נשאבו מים ונוקו – מקלט חדר-אוכל ומקלט המחשבים (המקלט מאחורי המבנה של כשורי חיים) שניהם היו מוצפים מים ומאד מלוכלכים.

7. רשימת שיבוץ הבתים למקלטים והאחראיים על כל מקלט תפורסם בנפרד בתאי הדואר.

שבת שלום
שלום עלינו ועל העולם
יוסי בן-פורת ויואב שרון

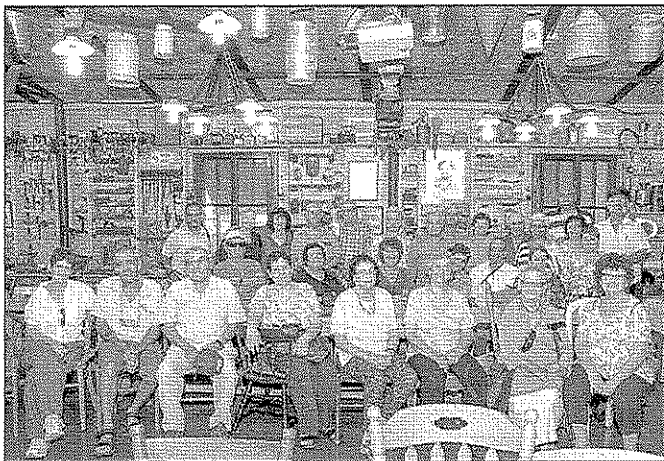

עושים קהילה

כתבו: יונתן אלטר ועדי גל

היום התחיל במפגש במועדון בית קרפ על כוס קפה וכריך.
משם באוטובוס למערת הפלמ"ח במשמר העמק שם נחשפו להווי התקופה באמצעות סרטון וסיפורים שונים.
לאחר מכן המשיכו לכפר חסידים למרכז המבקרים "יענקל'ס שטעטל" – מקום ייחודי מלא קסם ואווירה המספק חוויה אותנטית של יהדות אירופה.
את היום סיימו בקיבוץ דברת בארוחת צהריים וביקור אצל מיכאל ברעם – אומן המנגן על אוסף כלי הקשה מכל העולם ורושם רישומים עפ"י המוסיקה.
לדברי המשתתפים היה יום מעניין חוויתי ומהנה.

ארוחת ערב וסרט

לסיום שנת הלימודים הפגישה אותנו עדי בנקודת המפגש החדשה של קהילת אשדות: אזור הספסלים שיצרה הקהילה בפאתי הדשא החדש שתרמו חברי הקיבוץ ליד בריכת השחייה. כל משפחה התבקשה להביא 3 דברים: מנה אחת לא בשרית סלט וממרח לפיתות. אלה נפרסו על שולחן הגשה משותף ויצרו ארוחה קהילתית מגוונת. את הפיתות על הטאבון אפו לסירוגין ילדים והורים.
בסוף הארוחה כאשר ירדה החשיכה הוקרן סרט.

סוף בעמוד הבא

אשדות יעקב איחוד - ישוב בן תשעים. חיים בו יחד חברי קיבוץ, תושבי ההרחבה ותושבים בקיבוץ. מבוגרים, צעירים, חיילים, ילדים ותינוקות. בנים שחזרו יישוב גדול ומגוון.
אנחנו מקיימים פעילות קהילתית לאורך השנה: חגים, טיולים וקבוצות עניין שונות, מתוך רצון ליצור קהילה מגובשת בעלת זהות משותפת שיש בה תחושה של יחד ושייכות.
אשדות יעקב איחוד - כאן בונים, ישוב

חג מחזור

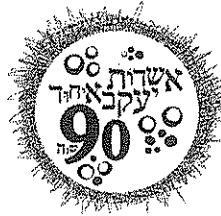
מידי פעם עובר בנו הרהור, איך יראה הקיבוץ שינוהל על ידי הדור הבא? איך יראה הקיבוץ שיש בו נערים מאשדות איחוד, מאשדות מאוחד ומההרחבה? האם תהיה תרבות? האם יישארו חגים משותפים? האם יהיה סוכות? סדר פסח? חג שבועות? חג מחזור? ... והנה מגיע מחזור ילדים שיש בו נערים מאשדות איחוד, נערים מאשדות מאוחד ונער מההרחבה של אשדות איחוד ויחד, ללא הרהורי האם? עם מי? או למה? הם הכינו לנו חג מחזור צעיר תוסס, שמח, מצחיק, ערב תרבות! ערב של יחד! ואנחנו מבינים שאם נרצה וכנראה שרוצים, תהיה כאן תרבות של יחד, תרבות של קהילה. כל הכבוד לבני המחזור והוריהם, על הרמת הערב הזה. ברכות ליקירי סולפיינן על ערב הבתולין שלו המוצלח ולעומר בן נאים שמלווה את המחזור הזה כבר שבע שנים ועדיין, נחבא אל הכלים אבל אנחנו יודעים שלולא הוא... זה לא היה.

טיולי הישוב

טיול משפחות יצא הפעם לבניאס התחתון. באחד הימים החמים ביותר בקיץ הזה, המשתתפים הלכו במים הקפואים של הנחל שנתנו תשובה נאותה לחום שבחוץ. היחד היה נעים וטעים.

טיול ותיקים – לבני 70+

הרגשנו צורך לקיים טיול המיועד לוותיקי הישוב. השתתפו בו כ-30 אנשים.

עושים קהילה - סוף

עשיתם לי את חג ה-90

חג המחזור החזיר אותי:

לצדקתם הבונים הצעירים

ויקדו בקדושה ובטוהר

בהנפת דגלים – ובקריאה – 'קומו תועי מדברי'.

קבוצה קטנה (במספר) ומקסימה – במה יפה, עבודה מלוטשת כתובה באופן קולע ועדין.

חומרים שעוסקים בעבר, בפילוג וכל המשתמע.

והמנצחים על העבודה – יקיר ועומר.

אני גאה בכס הבונים הצעירים.

ולך, איתן נכדי, קח חלום לא כבד מדי – מה שבאמת חשוב זה מה שיש בלב.

מחבבת ואוהבת – סבתא רנה

ספר מתכונים

עדיין מחכות למתכונים שלכם כדי שנוכל להפיק את הספר עד ראש השנה.

תאריך אחרון לשליחת מתכונים 24.07 את המתכון יש לשלוח לכתובת

matkonim90@gmail.com או להביא לאחת מחברות הצוות: דניאלה עידו, מיכל פאר לנדאו, רותם רוז, לימור לויין ועדי גל.

ערב שבת בחוף דור - נדחה בשל המצב הביטחוני. המועד החדש המתוכנן 15.08.14.

חג המשק 31.10.14

במוצ"ש הקרוב יפגש צוות התוכן עם רונית אוחנה.

רוצים לראות כמה שיותר אנשים מופיעים על הבמה, שהחג הזה יהיה של כולנו. ולכן אנחנו מזמינים את כל הציבור להשתתף בשירה, ריקוד ומשחק.

מוזמנים לפנות לעדי בנייד 050-8651-943 אם לא תפנו אלינו אנחנו נפנה אליכם...

נהנית לעבוד עם המון אנשים שתורמים מזמנם וכישרונם לבניית הקהילה הזו, בערבים, בחגים ובימי חול.
תודה לתורמים וגם תודה למשתתפים.

בהצלחה לכוחות צה"ל בעזה ושקט לכל!

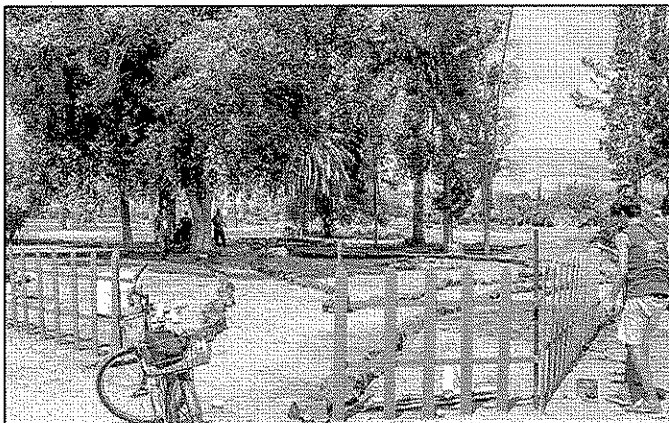
רכות בניית הקהילה – עדי גל

מה קורה בחינוך

מעפילים של ז'. בשבוע האחרון נקיים את קייטנת איל"ן המסורתית בהובלת סמדר ינאי ועומר בן-נעים.

ולבסוף, ברוח התקופה, בזמן שהתותחים רועמים, וכיפת ברזל מגנה על אזרחים, בזמן שמגייסים מילואים, בזמן ששידורי הטלוויזיה לא מפסיקים להעביר תמונות ופרשנויות - חשוב לדבר עם הילדים. חשוב להסביר מה קורה, למה קורה, חשוב גם לדבר על מצוקות - של שני הצדדים. הילדים סקרנים ושומעים וההכוונה שלנו הבוגרים חיונית ונותנת בטחון.

בתקווה לימים שקטים.
גיא

סיימנו שבוע שלישי של החופש, והפעילות עומדת בסימן האירועים בדרום ובמרכז הארץ.

בשבועיים האחרונים אימצנו נערים מקיבוץ ברור-חיל, שילבנו אותם בפעילות שלנו, אירחנו אותם בבתים הכוללים, ונעזרנו בהורים וחברים רבים שתרמו ועזרו כל אחד בדרכו. צוות המדריכים רואה ערך גדול בפעילות הקליטה והאירוח של ילדים הנמצאים במצוקה. אנו בטוחים שהילדים מקבלים רבות מעצם הנתינה והנדיבות שבהכנסת האורחים.

במקביל לאירוח, השבוע האחרון היה עמוס בפעילות והתמקד בזהות יישובית:

ילדי א-ב, קיימו פעילות עם סבים וסבתות והשילוב היה נפלא, שיחקו חפש את המטמון ברחבי הקיבוץ והכינו מתנה לגן הקהילתי-שולחן עץ מדהים מצופה בקרמיקה, ועליו כתובת שלום.

ילדי גי-וי קיימו מחנה קיבוץ - התחילו במשחק משימות בשני הקיבוצים, שמעו סיפורים, רקדו הורה עם עוברים ושבים, והאכילו עגלות ברפת המאוחד. הילדים עזרו בהקמת הגן הקהילתי, בנו מחנה, עשו אש-לילה וקומזיץ, וסיימו לאחר לילה ללא שינה ביום כף עם קצף וסבון.

חברת הנעורים וילדי זי-ח בהובלת אורן ויקיר הקימו את הגן הקהילתי (ליד הברכה) ובנתה פינת חמד, אשר תהווה מקום בילוי למשפחות ולפעילות נוער וילדים. במשך שבוע שלם הנערים ניקו, פינו, צבעו, סללו שבילים, הקימו גדר היקפית, בנו פחים והכינו ספסלים, כסאות ושולחנות.

הגן הקהילתי - מתנה לשנת ה-90 של הקיבוץ, ומימונו מתוך תקצוב הפרויקטים הקהילתיים.

האחריות לתחזוק הגן במהלך השנה תבוצע ע"י הנעורים וילדי זי-ח.

נערי יי"ב יצאו לברצלונה עם עומר המדריך. הם מעבירים מסרים של כף גדול. נאחל להם שיחזרו בשלום.

לקראת המשך החופש ובתקווה שהמצב הביטחוני ישתפר.. אנו נערכים לקראת מחנות הנוער העובד של כיתות די-וי ומחנה

סיכום קפה חינוך-חנוך חברתי

השונים, אך יחד עם זאת ברורות המטרות והדרך להשגתן.

4. חינוך בעל תרבות ארגונית ניהולית-

המתווה קו מנחה וברור, המקיים הנהלה מובילה, מדריכים מקצועיים שאוהבים את עבודתם, מכירים היטב את הילדים ויוצרים אוירה משפחתית/ביתית.

5. חינוך מחובר לקהילה – היוצר

דיאלוג מובנה עם הקהילה, גמישות לצרכים, תמיכה במבוגרים, בחלשים, התנדבות לקהילה הרחבה, להיסטוריה המקומית, אהבת המקום, עבודת ילדים בקהילה: גינת ילדים, עזרה בענפים, חברת ילדים. שותפות בתרבות המקומית (יחד ולחוד).

6. חינוך מקנה ערכים ותכנים

משמעותיים- חבור למציאות המשתנה והתאמה-הגשמה עצמית: טיולים, אהבת הארץ, כישורים ספורטיביים, שייכות וזהות, חיבור לחקלאות ולאדמה, קבלת השונה, כבוד בין אדם וחברו, ערך העבודה: חריצות, לקיחת אחריות ויוזמה.

• קיום דיון – איך יוצרים

תהליך חינוכי שבסופו בוגר יב' הולך לשנת שירות ונותן מעצמו לצבא ולמדינה.

7. חינוך אטרקטיבי ורלוונטי - מערכת

אטרקטיבית, איכותית, מגוונת. יחד עם זאת שתהווה עוגן לפעילות בעבר (משחקי חוץ, פעילויות שילדים תמיד אוהבים). התמודדות עם שינויים טכנולוגיים- שימוש בהם.

סוף בעמוד הבא

בתאריך ה-2/7 התקיים קפה חינוך - שיח הורים/מבוגרים בנושא ציפיות מהחינוך החברתי. לפגישה הגיעו כ-25 הורים/מבוגרים מקהילת אשדות יעקב.

מטרת המפגש:

- קיום שיח הורים/חברים המתמקד בציפיות האישיות והקהילתיות מהחינוך החברתי.
- הבנת משמעות הציפיות מהמערכת: מנהל, מדריכים, משאבים.

המפגש החל בהרצאה תיאורטית של עלם בר-לב, רכז החינוך החברתי של קיבוצי הצפון מטעם התק"צ, על עקרונות החינוך החברתי/קהילתי והשינויים שעוברים מערכות החינוך בקיבוצים.

בחלקו השני של הערב התקיימו קבוצות דיון אשר התמקדו בציפיות האישיות והקהילתיות מהחינוך החברתי.

ברקע הדברים: העולם משתנה, אך הצרכים הבסיסיים(הרגשיים) של הילדים נשארו דומים.

האנשים המרכיבים את הקהילה שלנו היום הגיעו ממקומות שונים, תרבות שונה, שפה שונה, דבר שבא לידי ביטוי גם בתפיסתם את החינוך החברתי ובצרכים השונים הנדרשים מהמערכת.

להלן סיכום המפגש - עיקרי הציפיות

מהחינוך החברתי שעלו בקבוצות הדיון:

1. חינוך לכולם - מערכת לכולם, שלא מוותרת על אף ילד ומתחשבת בבעיות כלכליות.
2. חינוך שרואה את אחרון הילדים - מערכת מכילה, מערכת רגישה, ערה לצרכים השונים של הילדים. שיהיה מי שרואה את הילד, שיהיה מי שישמע אותו, מי שמכיר אותו.
3. חינוך יציב ובטוח - מערכת חזקה שמסוגלת לעמוד באופן יציב ובטוח בשינויים שעוברים על כולנו (הן ברמת המשפחה, הן ברמת הקהילה והן ברמת השינויים הגלובאליים). חינוך שיודע להכיל את הצרכים

סיכום קפה-חינוך חברתי - סוף

**מערכת חינוך שמקיימת קשרי גומלין
משתפת פעולה עם גורמים שונים:**

- **הורים -** שקיפות ומעורבות הורים. קיום תהליך שנתי, שיהיה בעל ערך משמעותי עם תהליך חינוכי. חיזוק ופיתוח מינהלת הורים - חיזוק הקול ההורי, תוקף, כתובת להורים, עדכון ושקיפות.
- **הנוער העובד -** ליווי של המד"צים וקיום מערך הדרכה לגילאים השונים.
- **בית הספר -** קשר של המדריכים עם בית הספר, ליווי בטיולים, שותפות עם המורים.
- **מרכז עידן -** שיתוף ותאום פעילות אזורית.
- **איחוד ומאוחד -** קהילה חינוכית משותפת, נדרשת עבודה מעמיקה, מקצועית ויסודית על השותפות החינוכית והשלכותיה, כגון: תרבות, חגים וכו'..

גיא

משתתפים באבלו של שאול ינאי
והמשפחה
במות האב-הסב
בית אשדות

משתתפים באבלן של דליה ביטון
וענבל קרני -
במות הבן-האח
בית אשדות

להיות כאן ילד / יערה שבו

זה לא כל כך פשוט להיות כאן ילד
לשמוע חדשות בכל חצי שעה
לדעת שהיכן שהוא עוד אמא מתפללת
תקתוק שעון הולם דמעה ועוד דמעה

זה לא כל כך פשוט להיות כאן ילד
ללמוד בבית הספר על המלחמות
זה לא כל כך פשוט אבל, אבל
מול שמי התכלת
אני יודעת רק שכאן אני רוצה לחיות

תכלת שמיים סגול של שקיעות
סירות על המים פרחים ודמעות
בתים לבנים גשמים של ברכה
אנחנו שלנו כאב ושמחה

וכאן אפשר ביחד וגם מותר לחוד
וכאן אני בטוח שלא הכל אבוד
וכאן אני יכול למרות, למרות הכל
גם לחייך גם לחלום וגם לגדול.

תכלת שמיים סגול של שקיעות
סירות על המים פרחים ודמעות
בתים לבנים גשמים של ברכה
אנחנו שלנו כאב ושמחה .

מיומנו של חלוץ - ע. זאבי

בניית נהריים

עבודתנו המיוחדת והתמחותנו היתה בהנחת ובניין קווי מסילת ברזל צרה שעליהם הוליכו קטרים שנשקלם 15 טון, שיירות של קרוניות עמוסות חומרי בניין, אבן, אדמה; או קיימו קשר עם מקומות עבודה מרוחקים. הקו חייב היה להיות יציב ומוצק. כמובן שקבוצת העבודה שלנו היתה אחראית עבור טיב הקו. אם היתה מתגלית תקלה, היה עלינו לשאת באחריות. סוללת קו הרכבת שהובילה למרחבי המפעל, תחילתה בחצר המפעל. יום אחד, כשעבדנו בתיקון הקו שבשטח החצר, עלתה רכבת על הקו מבלי להתחשב בכך שהקו בתיקון, כמובן שבנקודת התיקון, הסוללה התמוטטה תחת משקל הקטר והוא התהפך. נהג הקטר יצא בשלום, אך שסתום הקיטור נפתח והקיטור החל לצאת בשריקה חדה שנשמעה בכל שטח המפעל. מכל פינות המפעל החלו לנהור אנשים לאתר התאונה. אנחנו, שעבדנו לא רק ממקום התאונה, התפזרנו; לא נעים היה המקרה. במקום נשארנו, חיים זכלינסקי, שלא מזמן הגיע אלינו, ואנוכי. חיים דיבר אידיש, פולנית ומעט עברית. למקום הגיע המהנדס האחראי למיכון, וילנצוק שמו, והמהנדס הראשי, פיסטר – גרמני משויצריה שעבד במפעל. וילנצוק, רתח וכולו וצעק עלינו: איזו עבודה זו! איך אתם עובדים! עמדתי ניכלם מבלי יכולת להסביר את עצמי, להסביר שהקו בתיקון ואסור היה לנסוע עליו. חברי, לעומת זאת, לא התבלבל ופנה באידיש למהנדס וילנצוק בגמגום מה: אדון וילנצוק, יאצל הרב קוק זה לא היה קורה! וילנצוק התרתח עוד יותר וצעקותיו נישאו למרחוק. המהנדס הראשי, 'הגוי' שלא הבין את האידיש-פולנית של חברי, התחיל לברר אצל חברו היהודי מה אמר האיש. וילנצוק פנה שוב אל חברי וביקש לדעת מה עניין הרב לכאן? חברי הסביר, שוב באידיש-פולנית שלו, שהרב קוק אינו בונה קווי מסילה ולכן לא קורות אצלו תאונות. הרתיחה של וילנצוק הגיעה לשיאה. 'הגוי' מעוניין היה לדעת במה מדובר ודרש תרגום. בלית ברירה נאלץ היה וילנצוק להסביר את תשובתו של חברי. המהנדס 'הגוי' פרץ בצחוק רם – נכון! נכון! האיש צודק, הוא אמר, אצל

הרבינר דבר כזה לא היה קורה. העובדים מסביב, צחקו והתפזרו. אנו חזרנו והתחלנו לטפל בהרמת הקטר. במשך הזמן התהפכו קטרים רבים ואנו למדנו להקימם מהר ולהעמידם חזרה על הפסים.

עבדנו גם בעבודות חציבה. באחד הפיצוצים במחצבת נהריים נפצע החבר דובי ז"ל. הוא נפצע באופן רציני בראשו ובפניו. ימים רבים שכב ללא אפשרות להכירו, חברה טיפלה בפצוע בהיותו בימים הראשונים מצב קשה, עיניו מכוסות תחבושות והיה חשש למצבו. היא סיפרה בתמיהה עד כמה אחות יכולה להשפיע לטובה על מצבו של החולה, אפילו מצבו קשה מאד. עד כמה החולה מחפש אצל המטפלת חום ויחס, עד כמה הוא רוצה בנוכחות, נענה ללטיפה וקירבה. יתכן וזה מסביר תפקידה של אחות, בעיקר אם האחות נבונה ומסורה לתפקידה. גופו של דובי החזק התגבר, והוא יצא מכלל סכנה, לא לפני שהוכרח להימצא בבית חולים בחו"ל ולעבור ניתוחים פלסטיים רבים, אותם לא היו מבצעים בארץ, באותם ימים.

עולים ברמת החיים

רמת חייה של הקבוצה עלתה, ומהכנסות העבודות בנהריים, רכשנו מנוע דיזל ומשאבה. מכון שאיבה הוקם ע"י הירדן, נמתחו צינורות השקיה בשדות גשר. חרשנו חריש עמוק בעזרת 10 זוגות פרדות רתומות למחרשה ענקית. הוזמנו שתילי אשכוליות וגפן. נרכשו שתילי בננות. המדריך לנטיעות היה אבן טוב, איש כפר יחזקאל. המדריך הציע בשטח המיועד לבננות לעשות 'בחרי', זאת אומרת, להפוך את האדמה לעומק של מטר וללקט כל שריד של יבלית. 'בחרי' נעשה בשיטה זו – הראשון כלומר המוביל, פותח תלם בטוריה וזורק את האדמה החפורה לאחור. השני שהולך אחריו פותח תלם נוסף ואת האדמה החפורה לאחור. השני שהולך אחריו פותח תלם נוסף ואת האדמה זורק לתלם הראשון. האדמה השפוכה יוצרת גלים גלים כמו גלי הים ומכאן השם הערבי 'בחרי'

המשך בעמוד הבא

יומנו של חלוץ - המשך...

פולשים ומזיקים

זכור לי מקרה פלישת ארבה ב- 1927 בטרם ניטעו מטעי הפרי. ביום קיץ חם ולוהט נראה מדרום ענן שניע במהירות לכיוון גשר. באוויר נשמע רעש מוזר כמו הצליל זוזוז. בשדה היה לנו גן ירק קטן – גן בית. הענן ירד ושקע על שטח הגן ובמשך זמן קצר לא נשאר ממנו זכר. לא עזר הרעש שהקמנו, ולא ההרג שעשינו בהם. כל שהיה ירוק, נאכל. אחר כך התמסר הארבה להטלה, בעת ההטלה המשכנו להשמידם. זה היה נוח, היות והמטילות לא יכלו לשחרר את ביטן החודר לאדמה הלחה לתוכה הטילו את תיקי הביצים. עם גמר ההטלה, אלה שנותרו, והם היו רוב הלהקה, התרוממו ונעלמו. כעבור זמן החל להופיע הילק – הצעירים שבקעו מן הביצים שהוטלו באדמה. הילק דומה לארבה מבוגר, רק חסר כנפיים. הם בקעו בהמוניהם והחלו לנוע, כאשר בדרך תנועתם הושמד כל שניתן לכרסום. השמדת מחנה-זוחל לא היתה בכוחנו.

התחכמנו להם איפא וגידרנו את מחנה הזוחלים מהצדדים ע"י פחים והפנינו אותם לתעלה שנפתחה. לתוך התעלה הוזרמו מים שגרפו את הילק הזוחל לירדן. למזלנו כבר הוקם אז מכון המים וצינורות השקיה נמתחו כבר בשדות. זה היה גם נסיון ראשון של הזרמת מים בשדות גשר. פלישת ארבה נוספת היתה ב- 1945, בקיץ באשדות.

שדות גשר היבשים הפכו למטעי פרי אינטנסיביים: פרדס, כרם, בננות וגן-ירק. חברים עבדו ברצון ובשמחה בחקלאות, החברות - במשתלה שפותחה. היו אפילו שהרשו לעצמם ליצנות בעבודה. כשניטע הכרם נתמנה ושינסקי כאחראי לחלקה. ושינסקי, שהיה מסור מאד לתפקידו, מצא עיסוקים בחלקה, למרות שהכרם טרם נשא פרי. לקראת היבול הראשון, גידרו את החלקה בגדר רשת, כי מקובל היה בימים ההם ששועלים ותנים עלולים לחבל בפרי. חברים שעבדו בפרדס בראותם את

שפרושו ים. בדונם 'בחר' אחד השקענו כ-80 ימי עבודה ועם הזמן למדנו להדביר את היבלית בשיטות זולות יותר ויעילות. ימי הנטיעה הפכו לחג. וחברים שעבדו בנהריים, למרות עייפותם, היו מצטרפים לנוטעים אחרי יום עבודה במפעל. ההתלהבות היתה כללית.

גם הרפת השתבחה לאט אך בהתמדה, עם רכישת פר גזעי אוסט-פריזי ואחר כך פר הולנדי. ההשבתה העלתה את התנובה ומוצאן המקומי של הפרות, העלה את חסינות הדור החדש.

מהבנות קיבלנו שני יבולים, אך עם הפעלת תחנת הכח בנהריים בא 'הברוך' והבנות החלו להתנוון. הסיבה היתה שלפני הפעלת תחנת הכח נבנה סכר מול יציאת המים מהטורבינות שהיטה את המים היוצאים מהטורבינות לאפיק צדדי שנחפר במיוחד. באפיק הישן של הירדן זרמו מים לא רבים, מים שהסתננו מתחת שערי הסכרים וממעינות תת-קרקעיים. זרם המים הדליל שבאפיק היה עכור והמליחות שלהם גבוהה. אנו לא חשבנו ולא ידענו דבר אודות הנוק ש-מים בעלי מליחות גבוהה עשויים לגרום לגידולים, ולכן המשכנו לשאוב ולהשקות במים מן האפיק הישן. את הנוק הרגשנו רק ביבול השלישי של הבנות, כאשר המטע התנוון ולא נתן יבול והעמל הרב שהושקע בנטיעות הלך לאבדון. כשהתברר מה עומד לפנינו, מיהרנו להקים מכון שאיבה חדש בחורשת האקליפטוסים, מקום בו מתמזגים הזרמים משני האפיקים. במיזוג זה חוזרים המים להיות טובים כפי שהיו לפני הקמת המפעל. מכון השאיבה היה מצוייד במנוע חשמלי המונע באנרגיה תוצרת המפעל שבהקמתו היינו שותפים. במחיר הרס מטע הבנות, הצלחנו למנוע הרס הפרדס והכרם. בשטח הבנות שהתפנה, נשתל פרדס נוסף. לדעתי, לא פגשתי בשום מקום, אפילו לא בפרדס של אשדות, אשכוליות טעימות יותר מאשכוליות גשר.

סוף בעמוד הבא

יומנו של חלוץ - המשך...

נילי שץ מבקשת לתקן מספר פרטים שגויים שהתפרסמו בכתבה בעלון האחרון אודות משפחת שץ.

ברשימה על השצים יש טעויות אחדות ששינו לא מעט רזומה ותולדות.

בגשר 1925 היו מֵאֶשָה, קלמן שץ ואורה, שהיתה פשוט בתם הבכורה, ומן הסתם למען התולדות, אורה הראשונה שנולדה בגשר-אשדות. אלה העובדות. ועוד.

1. ב-24 באה 'אחדות בעקבות הימרגלים'.
2. אחריה גידרו ועין טבעון נוספו לגדולים.
3. כעשור חיו בגשר על הירדן.
4. ב-34 המעבר לדלהמיה מתחיל להתארגן.
5. בפילוג - שץ חבר בקיבוץ המאוחד.

ומכאן יובן שהספריה **במאוחד**, כמוכן ליד המוזיאון- בניין ליד בניין- קרויה על שמו של שץ קלמן.

והראיה - התמונה (התמונה מ-18.2.71) שצירפה נילי, מנציחה את הנחת אבן הפינה לספריית בית שץ בנוכחות מאשה, א. הרצפלד, דב קבק מיהזרעי, לאה לוזי, יוסוף קלוויר וא. אזמנוב.

נילי שץ

התרוצציותיו הרבות של וישינסקי סביב לגדר, לבדוק אם אין פריצות, היו מתחילים לחקות יללת תנים בקצה האחר של הגדר. וישינסקי שלא ידע להבחין בין יללת תן ותיקויה, היה רץ לקצה הגדר ממנו נשמעה היללה. בזמן זה היה לץ אחר מיילל מהקצה השני של הגדר. כך היו מריצים אותו מקצה אחד של החלקה לקצה השני. המסכן לא ידע כלל שלאור היום אין שועלים או תנים נמצאים בשטח. זה היה אחד התעלולים של חברה צעירים ותוססים. הריצות של האחראי לכרם הלך ושוב היוו בידור מהנה, שמתה וצחוק אדיר בין החברים. במעשה ליצנות זה הצטיינו שני האחים שור.

ערך - אבנרון

מתוך פרוטוקול הנהלת גשר מיום
3/8/1935

נמסרת אינפורמציה בעניין החלטת קופת חולים על הקמת מרפאה אזורית עבור הגוש שלנו בכנרת השוה"צ. אנו נצטרך להשתתף בהקמתה בסכום בערך של 60 לא"י. מחליטים בחיוב.

סיפורה של וניה דנון

הודעה שאפשר לבוא לבית החולים העירוני לקבל חיסון.

הגעתי עם גורן לכניסה לבית החולים שם ניצב לובש מדים. מאחר ובעלי (לשעבר) הוא נוצרי אורתודוכסי מצד אביו וקתולי מצד אימו, נשיאת תעודת זיהוי עלולה היתה להיות מאד בעייתית, ולכן בנסיבות האלה העדפתי לנוע ללא ת.ז. החייל שאל לשם משפחתי ועניתי 'דנון' שהוא שם יהודי של משפחת אבי. החייל הורה לי להצדיע לו במועל יד, ולכך סרבתי בתוקף, מה גם שמדיו הזכירו לי סמלים נאצים מובהקים. ברגע שסרבתי הסיט החייל את קנה הרובה לכיוונו של גורן והחל בספירה לאחור. פתחתי בריצה מטורפת והגעתי להורים שלי, שם בפעם ראשונה הרשיתי לעצמי להתפרק בבכי נורא שביטא את המלחמה פנימית שלי בין הרצון למנוע השפלה לבין הצורך לחסן את התינוק שלי. אבי, שהוא ניצול שואה ששהה שלוש שנים במחנה הריכוז ראב, הבין אותי מאד והצדיק את התנהגותי.

באחד הימים שישבתי במקלט ואמא באה לבקר, נתתי לעצמי חופש להתפרץ בבכי ואמרתי לה: כשנולד גורן לא חגגתי, לא הרמתי כוסית וגם לא קיבלתי פרח. בדרכה חזרה, חלפה אמא ליד גינה של בית פרטי וראתה פרחי איריס. היא ביקשה מבעלת הבית רשות לקטוף פרח אחד וחזרה אלי למרתף עם הפרח. ואז אמרתי לעצמי, שאם תהיה לי אי-פעם בת, אקרא לה איריס, כפי שאכן קרה.

למרות תת התנאים והעדר חיסונים, גורן היה ילד בריא יחסית ועד היום הוא כזה. במהלך שהותנו במרתף הגיעו מספר פעמים חיילים קתולים שרצו לקחת את בעלי לצבא, אבל עובדת היותו 'בן תערובת אתני' פטרה אותנו בסופו של דבר מהחובה. בינתיים התנאים הפיזיים הלכו והחמירו: החשמל נותק לחלוטין, כני"ל הקשר הטלפוני, והשיא היה כאשר במשך יום וחצי נותקנו גם מזרם

המשך בעמוד הבא

בימים אלה של מבצע 'צוק איתן', עמוס ביתה של וניה דנון, (חברתו לחיים של אודי אשכנזי) לעייפה במצרכי יסוד כמו: קמח, סוכר, שמן ודומיהם - לקח מאותה מלחמת אזרחים ארוכה לפני 22 שנה, במהלכה מצאה עצמה, יחד עם בנה התינוק גורן, במאבק הישרדות הרואי. השבוע התכנס פורום 'פעמיים כי טוב' במועדון לחבר לשמוע את סיפורה האנושי המרתק של וניה, שחשפה בפנינו טפח מקורותיה, טרם בואה לישראל.

6 לאפריל 1992 היה לכאורה יום רגיל בלוח השנה של וניה דנון, בת להורים אמידים ממוצא יהודי, שניהלה מעדניה מצליחה בלב העיר הפסטורלית מוסטר שבבוסניה. אכלתי עם בעלי צהריים אצל ההורים, נזכרת וניה, ובדרך חזרה הביתה, חצינו את אחד הצמתים המרכזיים כשלפתע הבחנתי מימיני בחייל בעל כומתה ירוקה ומעברו השני של הצומת חייל נושא כומתה אדומה. לגמרי לא היה ברור לנו מי אלה ומי אלה. באותו יום נכנסתי לחודש תשיעי להריון עם בני הבכור גורן. ואז הבחנתי שהחיילים בעלי הכומתות השונות יורים אלה באלה, כאשר הכדורים שורקים מעל לראשינו. סכנת חיים של ממש. החיילים הורו לי לזחול כדי שלא אפגע, אלא שבגלל כובד משקלי לא הייתי מסוגלת לכך, ולכן פתחתי בריצה לעבר קיר נמוך. קפצתי מעל הקיר ובשארית כוחותי הגעתי למרתף הבית בו התגוררתי. אנשים מהבניין שהרגישו שמשוהו נורא קורה, פתחו את המרתף, וכך בינות לצידוד הרב שהתגולל שם, התחלנו להתארגן לשהייה בלתי מוגבלת בזמן. ואז הופיעו צירי לידה. סבתא שלי בת ה-83 שהיא מיילדת בפנסיה ואחותי שהיא מיילדת בבית חולים, שמעו על כך והגיעו אלינו במהירות. למחרת ב-11 ילדתי במרתף את בני גורן. תוך כדי הלידה נשברה לו עצם. דבר ראשון שאלתי את סבתא אם גורן יצא גיינג'י. קיוויתי מאד שלא, והוא אכן יצא שטיני. במשך ארבעה חודשים כמעט שלא ראינו אור יום ורק כשהיה בן חודש, קיבלתי

סיפורה של וניה דנון - המשך...

קתולים בעת שהנקתי את גורן וביניהם חייל שהיה בן-בית במעדניה שלי. אמרתי לו 'היי מה אתה עושה?' ואמר שבא לקחת את בעלי. 'היית מת' אמרתי לו.

היו ימים רבים בלי אוכל, אבל הטבע דאג שהחלב בגופי לא ייפסק לרגע. הבן שלי גורן קרא לזה בעבודת השורשים שלו 'נס החלבי'. יש אמונה מטופשת בבוסניה שלא קונים ציוד לתינוק טרם הלידה ומאחר וחיתולים חד פעמיים לא ניתן היה להשיג, עשינו חיתולים מכל מיני בדים, כאשר כל השטיפה נעשית בצורה ידנית. באחד המקרים קיבל גורן פריחה על כל הגוף שנורא הטרידה אותי, ובאה כנראה בגלל העדר סטריליזציה. צריך לזכור שהמים היו קרים כמו קרח והמגע איתם הקפיא את הידים.

אמא ניצלה את הפסקות האש והיתה מגיעה אליי בחופזה למרתף עם דברים טובים אבל הרעב לא פסק. יום אחד דופקת בדלת גברת עם דובדבנים. המחיר היה אמנם בשמים, אבל ידענו שהכסף היוגוסלבי יורד מדי יום בערכו ולכן שווה היה לקנות גם במחיר אסטרונומי במקום לזרוק את הכסף לפח.

קהילה עולי יוגוסלביה בישראל, יחד עם הסוכנות היהודית, לקחו לעצמם משימה להוציא כמה שיותר יהודים מארץ הבלקן, וכך הגיעו לעיר שלנו ונתנו שתי אופציות. האחת עלייה לישראל והשניה הגירה לקנדה. בישראל, כך הסבירו לנו, אתה לא פליט אלא מקבל אזרחות, בעוד בקנדה אתה במעמד של פליט, שהוא בעייתי מאד. החלטנו לעלות לישראל.. נחתתי בארץ ב-28 באוגוסט 1994 עם עוד מספר משפחות וחשבתי לעצמי: אלוהים אדירים איזה חוס. לא יכולתי לנשום. שיכנו אותנו זמנית במלון צידון בת"א. עברית לא דיברתי מילה. שהיתי מספר ימים אצל הדודה בירושלים, ומשם נשלחנו לשער הגולן ל-יבית ראשון במולדתי. ישראל הפכה עבורי לבית.

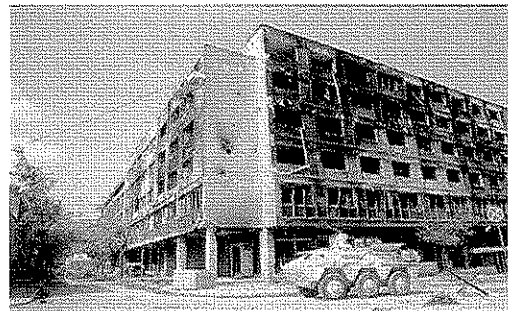
סוף בעמוד הבא

המים. בעוד אנו במרתף, נחתו על העיר היפהפיה אלפי טילים ופגזים והיא הלכה ונהרסה עד היסוד. האורתודוקסים פרצו מחנות צבא ולקחו ציוד של צבא יוגוסלביה; בין השאר ציוד טכני מתקדם של האקדמיה לטייסיים שהיתה ממוקמת בעיר. אבא שלי ניהל מפעל שייצר חלקי מטוסים, גם עבור הרוסים, והציוד הרב של שני בסיסים גדולים אלה, נבזז בידי האורתודוקסים.

אודי אומר שאנחנו בישראל גדלנו למציאות של מלחמה מתמשכת, ואני מסבירה לו שזה לא אותו דבר. אצלנו, ברגע שפרצה מלחמת האזרחים חדלנו לעבוד ולא נותר ממה לחיות, וגם אם נותר לך לכאורה כסף בבנק, הרי שהבנקים נעלמו כלא היו. לאבי, שנפטר לפני 9 שנים, נשאר כסף בבנק סלובני, אך ברגע שזו קיבלה עצמאות, היא הלאימה את כל נכסי הבנק אליה ומשפחתי לא קיבלה כלום חזרה. יכולת להיות מיליונר על הנייר, אבל בפועל רעב ללחם.

מדי יום הכריזו על הפסקת אש בת שעתיים. בזמן זה הלכתי לשוק לקנות מצרכים לבית. באחד המקרים ראיתי תור שמשתרך. שכנה שלי אמרה לי לבוא להרשם, כי ברגע שאתה נירשם בודקים אותך, ואם מספר הנפשות תואם את הרשום, אתה זכאי לתשלום. חיכיתי ארבעים דקות בתור עד שגיליתי שהוא מיועד לתורכים בלבד... איזו אכזבה.

העיר מוסטר בזמן המלחמה

כשאנשים היו דופקים בדלת המרתף לא ידענו אם הם באים להושיט עזרה או חלילה להרוג אותנו. יום אחד נכנסו אנשי צבא

סיפורה של וניה דנון - המשך...

איריס משרתת בחיל הים. גורן, שהשתחרר לפני כשנה משרות צבאי בחיל חימוש (מחנה נפתלי), עובד לפרנסתו כמציל במנחמיה. וניה, מהנדסת אבטחת איכות במקצועה, עובדת במפעל 'פלגן' בחפצי-בה כאחראית על תחום אבטחת האיכות. קודם לכן עבדה במקצוע זה 16 שנים במפעל 'גולן'. היא שחקנית מובילה בליגת הכדורשת של עמק הירדן ובזמנה החופשי מתנדבת (פעמים בחודש) במתמידי מגיב שעורכים סיורי בשדות למניעת גניבות.

אבנרון

שיר של אחרי מלחמה

מילים: אריק איינשטיין

שיר ישן נושן, שיר של חילים
שחוזרים אחרי הקרב
שיר של אהובה, מחכה לך -
מישהו שר את זה קודם

זהו שיר אחרי מלחמה
הוא תמיד מזכיר לי תקווה
היא מחכה, אהובה כבר חוזר
זהו שיר שבא אחרי המלחמה

הוא כתב מכתב, היא עונה שלושה
ככה זה הולך תמיד
הוא שולח שיר, היא מוחה דמעה -
מישהו שר את זה קודם

כל הרחוב יוצא, וזורק פרחים
כמה טוב שבא שלום.
הנה הם חוזרים, שיהיו בריאים -
מישהו שר את זה קודם

שיר ישן נושן, שיר של חילים
שחוזרים אחרי הקרב.

מלחמת האזרחים בבוסניה הגיעה לשיאה בתחילת 1995 לשיא, ונאלצנו לשלוח חבילות עם מזון לבני משפחה רעבים. בעלי ואני הינו עובדים: הוא בלילה, אני ביום, ושולחים בכל חודש חבילות למשפחה ולחברים.

העיר היפה מוסטר נותרה הרוסה ומסוגרת, וגם תחת פיקוח של כוחות אום, נופץ על ידי הקתולים הגשר המפורסם של העיר, בן 500 השנה, שהיווה סמל ולא נפגע מעולם. היו מקרים שחיילי אום עברו לצד המוסלמי, ונשים נשכבו על הארץ כי ידעו שזה הסיכוי היחיד שלא יפגעו בהן.

6 שנים אחרי שעליתי לישראל, נסעתי עם גורן לביקור בעיר הולדתי. ההרס היה טוטאלי והיו מקומות שנראו כמו הירושימה. גורן, שהכיר את הסיפור, ביקש שאקח אותו למקום בו נולד. הגעתי עד דלת הברזל של המרתף ואמרתי לעצמי שאני לא מסוגלת לרדת את עשרים המדרגות. גורן עמד לידי קפוא. באותו רגע זכרתי שהכינתי של גורן במרתף היה 'קנגורו' כי היה צמוד לגופי כל הזמן.

היו כפרים מסביב לעיר שנעלמו מעל פני האדמה כלא היו. מעל בית הורי נפתח מרכז קניות, שהוא הגדול ביותר בבלקן, בעוד הבתים שמסביב נותרו מנוקבים מפגזים וכדורים.

בניגוד לקרואטיה העשירה, בבוסניה הרצגובינה אין כסף לתקן את ההרס שגרמה המלחמה ולכן ההתקדמות היא איטית.

אבא החליט להשאר בעיר מולדתו ולא לעלות ארצה בעיקר בגלל הדאגה לאימו שסרבה לצאת. הוא חי שם עד יום מותו ואת רוב הונו שצבר לפני מלחמת האזרחים לא הצליח לממש, כמו בית כנסת שהיה בבעלותו ובנין דירות של סבא רבא שהשלטונות לקחו ולא החזירו.

למרות שגדלו והתחנכו בארץ, שני ילדיה של וניה: גורן ואיריס, מדברים יוגוסלבית.

המים מתחממים בעצמם

יונתן ממשיך לגלות את סוד עונינו ומקור עושרנו החדש

אבל אנחנו בקיבוץ, אחד המקומות החמים בארץ ובעולם, אנחנו עם חימום מרכזי, מזוט שנשרף, מייצר קיטור שמובל בצינורות ארוכים, לבתי החברים. בחימום מרכזי, כך אמרו לנו, יש יתרון לגודל וגם לא מכערים את הקיבוץ עם דודי שמש וגם הקרניים המחממות באמת, כך אמרו לנו, "נשחקות" באטמוספירה שלנו כי אנחנו 200 מטר מתחת לפני הים ולכן לא נותנות את אותו חום שהן נותנות בגובה פני הים ולכן דוד שמש יעיל, אבל לא אצלנו....

לאורך שנים רבות, בסיכום השנתי של מצב הקיבוץ, הסביר לנו הכלכלן שענף המים החמים חרג מהתכנית בגלל עליית מחיר המזוט. ואח"כ בגלל שקנו מיכל מזוט חדש, ואח"כ כי היו צריכים להחליף את דוד הקיטור הישן. והקולות למעבר לדודי שמש אישיים נדחו על ידי אנשי המקצוע המקומיים בטענות שהוזכרו בפסקה הקודמת.

והמזוט היקר שנשרף, המשיך לזהם את האוויר שאנחנו נושמים וקווי ההולכה הארוכים, גרמו לבזבז מים חמים ויקרים שהגיעו לבתים כשהם לא ממש חמים, אבל אנשי המקצוע... בשלהם.

עד שהקיבוץ עבר שינוי והחברים החלו לשלם על המים וגם על חימום המים. ואז, לחברים שאולי לא מבינים בחימום מים, אבל השיטה הייתה יקרה להם והמים לא היו להם מספיק חמים, נמאס, וחלקם התקינו דוד שמש וראו כי טוב. רק אז, התעשתה הנהלת הקיבוץ וחשבה וחישבה והחליטה שכנראה העם צודק והחליטה להתקין לכולם דודי שמש.

החברים בעלי דודי השמש מדווחים על מים מאד חמים (ממש יותר מאלו שקיבלו קודם) שמגיעים מאד מהר (הרבה יותר מהר מקודם). בחודשים אלו הם לא מדלקים את החימום החשמלי בכלל ובכל זאת יש מספיק מים חמים לכולם, גם במשפחות של 5-6 נפשות.

הסוף בעמוד הבא

מי שקורא אותי, יודע שכבר שנים אני מנסה לגלות את סוד עונינו; כלומר איך זה שעבדנו כל השנים כל כך קשה, חווינו דם, יזע ודמעות, חיינו בצניעות בדירות של 60 מ"ר, עם מכונית אחת ל-10 משפחות, נסיעה לחו"ל, לפי תור, פעם בחצי יובל, קנייה מרוכזת של מזון, בגדים בתפירת בית... ובכל זאת, לא צברנו כסף, אין לנו בית, יש לנו פנסיית מינימום; חיים, אבל מהיד לפה, בעוד בני דורנו, שלא חוו קיבוץ ואפילו בני קיבוץ שעזבו, מסודרים עם בית ופנסיה וחשבון בנק שמאפשר לקפוץ לחו"ל מדי פעם ולעזור לילדים.

לאט לאט, לאורך השנים, נחשפת לי התשובה. אחרי ששינינו את אורחות חיינו, הסתבר לנו שבשיטה הקודמת, בה קיבלנו הכל בחינם ולא נמדדה הצריכה, בזבזנו חשמל, מים ואוכל. בשיטה קודמת, כח העבודה לא קיבל ביטוי כספי, ולכן לא נמדד, ומכאן שבזבזנו הרבה כח אדם, כשמקביל, אנו תורמים למשימות לאומיות כמו הדרכה בתנועות נוער או שליחויות בחו"ל. אבל כסף?...

לפני שאמשיך אני מבקש להגיד שני דברים:

א. נהניתי מאד מחיי בקיבוץ עוד בטרם השינוי. רוב חיי האמנתי שכל העולם צריך לחיות בצורה הזו וכאשר כך יהיה- תבוא שלוה לעולם.

ב. יותר מ-10 שנים הייתי בהנהגת / הנהלת הקיבוץ ואני לא מסיר מעצמי אחריות לצורת החיים שחיינו בה, אם כי יש לי נסיבות מקלות אבל אותן אמסור בבית המשפט.

רציתי לספר שהחודש גיליתי עוד טפח מחיי- הבזבז שלנו שגרמו לנו לא לצבור קצת כסף.

מים חמים

מזה עשרות שנים שרוב אזרחי ישראל מתחממים מים בדודי שמש (ראה רקע בסוף הרשימה). ארץ ישראל ידועה כארץ שיש בה הרבה שמש.

המים מתחממים בעצמם - סוף

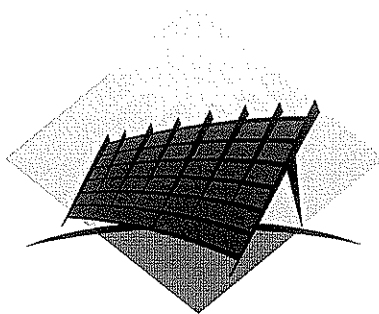
כ-8% מצריכת החשמל (אבל אז עוד לא היה לנו אינטרנט ולא יכולנו לדעת את הנתונים האלה ולכן התעקשנו להשתמש בשיטה המסורתית של חימום מים במזוט).

ומה הלאה

מהשינוי שנעשה במים החמים, מהחיסכון האדיר שנעשה לנו מאז הפרטת המזון, הפרטת החשמל, הפרטת המים, הרכב, הבנייה, סגירת מתפרת בית, סנדלריית בית, מאפיית בית, מסגריית בית, נגריית בית, חשמליית בית, מזוגניית בית, מרפאה, הבית הסיעודי. שינויים שבאופן מפתיע הביאו לכך שלקיבוץ יש יותר כסף ולחבר יותר כסף, אני למד, שצריך להמשיך ולסגור מוסדות משותפים. צריך לבטל את מרכזיית הטלפונים הפרטית ולחבר כל חבר, כמו כל אזרח - ישירות לבזק. וצריך לאפשר לכל ענף וחבר לבחור לעצמו את שרותי הנהלת החשבונות שלו.

שבת שלום ושקט!

יונתן

ואני חושב לעצמי, כמה כסף שרפנו ב-50 השנים האחרונות בגלל שאנשי המקצוע התעקשו להמשיך בשיטה המסורתית בעוד בכל הארץ, כבר יותר מ-50 שנה מחממים מים בדודי שמש.

סיבת עונינו הולכת איפוא ומתבהרת.

לא אנחנו 'המצאנו' את השיטה

רקע מויקיפדיה (בסוגריים הארות שלי י.א.)

דודי השמש נכנסו לשימוש בישראל באמצע שנות ה-50. כבר בשנת 1957 דווח העיתון "דבר" שהשימוש בדודי שמש רווח בישראל. בשנים 1963-1964 היווה דוד השמש סמל להצלחה כלכלית המתנוסס על גג הבית.

הממשלה (כמו מזכירות הקיבוץ שלנו) לא עודדה שימוש בדודי שמש. חברת החשמל סירבה להעניק מחיר נמוך לצרכני חשמל עבור דודי שמש, כפי שנתנה לבעלי דודי חשמל (מעניין למה?). חברת שיכון עובדים (כמו מזכירות הקיבוץ שלנו) התנגדה לשימוש בדודי שמש בטענה שאלה מביאים לכיעור הנוף. החברה פעלה להסיר דודי שמש מדירותיה וספקה עם כל דירה שמכרה דוד חשמל.

מחקר שנעשה בשנת 1973 מצא שהשימוש בדוד שמש יקר מהשימוש בדוד חשמל (מעניין מי עשה את המחקר הזה).

בעקבות משבר האנרגיה של שנות השבעים נקבעה בחוק בשנת 1976 החובה להתקין דודי שמש לכל דירה הנבנית בישראל, (אבל מה לנו ולחוקים של המדינה).

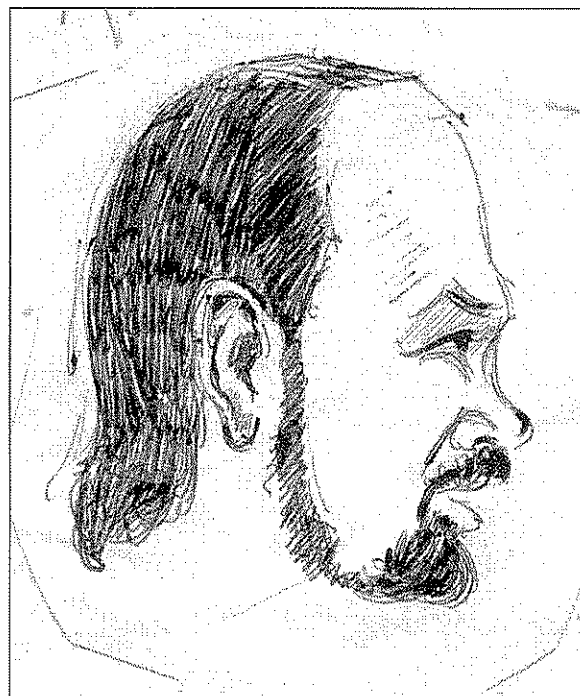
בישראל נעשה באנרגיה סולארית שימוש רב באמצעות דודי השמש לחימום מים. עד לאחרונה נהוג היה לחשוב שיש דודי שמש בכ-95% מבתי האב, ודודי שמש מספקים 4% מצריכת האנרגיה של המדינה. בדיקה חדשה העלתה שהחוק המיושן, והגידול המשמעותי בבניית בניינים גבוהים (שבהם שטח הגג אינו מספיק לחימום מים אפקטיבי), הביאו לירידה מהירה במספרם היחסי של דודי השמש. לפי נתוני מרכז המחקר והמידע של הכנסת בשנת 2012 היו דודים השמש בכ-85% ממשקי הבית והם מביאים לחיסכון של

פני אשדות מדורי דורות

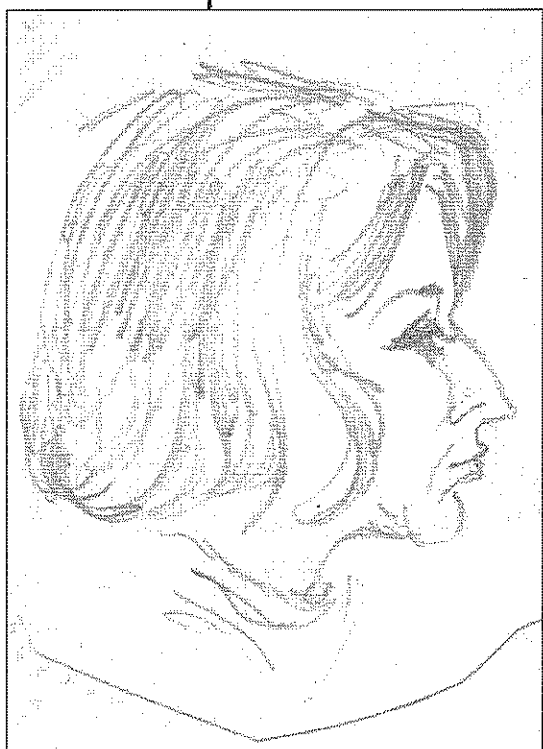
ציורים שצייר דובי שושני לאורך השנים...

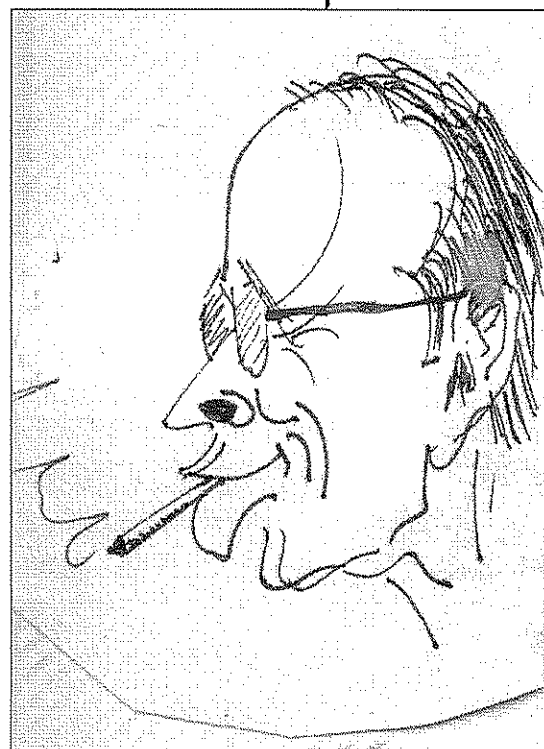
עפרה פייקוב

דורון רוזנבלום

עליזה ברקאי

דני קורן

אימא שלי, גולדה ולינקולן

קצת יונתן (במסגרת) והרבה ניצן הרביץ

אפילו במערכת הביטחון, במיוחד במערכת הביטחון, וגם בכנסת ובממשלה, במיוחד שם, רוב מי שמופקדים על התוויית המדיניות והביצוע שלה, מעולם לא דיברו בגובה העיניים עם מי שהמדיניות הזו מכוונת כלפיהם. השבוע בדיון מיוחד עם ראש הממשלה בוועדת חוץ וביטחון, במשך שעות ארוכות, דיברו כולם בלהט ובנחרצות על אבו מאזן, כוונותיו ומחשבותיו. אלא שרוב הדוברים שם מעולם לא שוחחו עמו, וגם לא יעשו את זה, למרות שהוא נמצא במרחק רבע שעה נסיעה מהחדר.

ככל שלמדתי וקראתי וביקרתי ושוחחתי, התחזקה בי ההכרה שלא כולם רוצים שלום. מה, תשאלו, יש מישהו שלא רוצה שלום? כן, יש לצערי, ולא מעט - ישראלים ופלסטינים - שלא רוצים שלום, שדוגלים בכוח ופועלים באלימות: מכורים לה, מעריצים אותה, ומבססים עליה את כל הווייתם. לעומת זאת, יש הרבה מאוד ישראלים ופלסטינים שרוצים שלום בכל מאודם.

אין לי בכלל ספק שמבקשי השלום הם הרוב הגדול בשני העמים. אני אומר את זה לא מתוך משאת נפש וחלומות, אלא על סמך מפגשים ושיחות עם מאות אנשים כל שבוע, כבר שנים - יהודים וערבים. מכל הקבוצות, בכל הארץ. אני עושה את זה עוד הרבה לפני שהייתי חבר כנסת. ותאמינו לי, אני יודע בדיוק על מה אני מדבר - בישראל ובשטחים.

אז אם ככה, אם הרוב הגדול רוצה שלום, איפה הבעיה? הבעיה היא עם ה"אין ברירה". היות ואני ישראלי ויהודי וחבר כנסת, אני אתייחס לצד שלי, שלנו: חלק ניכר מהישראלים שרוצים שלום חושבים שהוא בלתי אפשרי, בעיקר כי הצד השני לא מעוניין, ולכן עם כל רצוננו הטוב, אין ברירה אלא להמשיך: בכיבוש, באלימות, באפליה... אין ברירה.

ביקרתי לפני כמה ימים בבסיס צבאי גדול, חוד החנית כמו שמקובל לומר. החיילים

המשך בעמוד הבא

יונתן: גדלתי על משפט של אימא שלי: ערבי טוב זה ערבי מת. ואני, בכל שנותיי, אף פעם לא פגשתי ערבי רע ואלו שאני מכיר הם טובים וטוב שהם חיים. ואני ושואל את עצמי כבר שנים רבות, איך זה שהאישה החכמה הזאת טעתה כל כך וגם, איך זה שכולם מדברים על שלום ו... אין שלום. והשאלות האלו מציקות לי ואין לי תשובה גם לרבים מהתיירים שאני נפגש איתם ושואלים אותן.

השבוע מצאתי תשובה חלקית בדבריו של ניצן הרביץ. הרי הם כלשונם:

ניצן: מאות פעמים שמעתי אותו, את המשפט האיום של גולדה מאיר. הייתה לי מורה שהייתה ממש מכורה לציטוט הזה: "לעולם לא נסלח לערבים שהם מכריחים אותנו להרוג את ילדיהם". לפעמים היא גם הייתה נותנת לנו בונוס, את הסיפא המחרידה: "יהיה שלום עם הערבים רק כשהם יאהבו את הילדים שלהם יותר משהם שונאים אותנו."

שמענו את הדיבורים האלה, וקשים מהם בהרבה, בלי סוף, וקיבלנו אותם ללא עוררין, אלא מה. גדלנו על חסמב"ה ודנידין, על הטקסים בבית ספר ועל השידורים מירושלים. אני הקטן, כמו כל החברים שלי, הייתי בטוח שאנחנו רוצים שלום והם לא, ולכן אנחנו נאלצים לעשות כל מיני דברים קשים, כי "אין ברירה", כמו שהסביר מדריך בתנועה.

כמו רוב הישראלים, החזקתי במסקנה הנחרצת הזו מבלי שכמעט פגשתי ערבים. רוב הישראלים, עד עצם היום הזה, כפי שמלמדים המחקרים וכפי שכל אחד מאתנו יכול להעיד על סביבתו ובני משפחתו וחבריו לעבודה, מעולם לא ישבו לשיחה עם ערבי. על מפגש עם פלסטינים מהשטחים אין בכלל מה לדבר. רובנו המוחלט לא רואים, לא שומעים, וגם לא רוצים לראות ולשמוע. ולא כי כולנו אנשים רעים. אלא כי כך תונכנו, כך גדלנו, כך מאורגנת החברה שלנו על כל זרעותיה, כולל התקשורת ומערכת החינוך ושוק העבודה, וכך פועלת המדינה שלנו.

אימא שלי, גולדה ולינקולן - סוף

ואני אומר בכל מקום, בכל מפגש - לראש הממשלה ולחייל בשטח, למראיין הסקפטי בטלוויזיה ולאיש בקניון בראשון לציון - יש ברירה. יש אפשרות אמיתית, ריאלית, להגיע להסכם עם הפלסטינים, עם מטרייה אזורית רחבה. ולא רק שיש עם מי ועל מה לדבר, אלא שהתועלת שזה יביא גדולה פי אנני-לא-יודע-כמה מהנזקים האיומים בהמשך המצב הקיים או חלילה מהידרדרות ביטחונית כתוצאה מהקיפאון המדיני שאנחנו שועטים אליו.

לא קל לשכנע. כי זה לא באמת ויכוח על מה שקורה עכשיו. זה ויכוח עם שנים ארוכות של חינוך ברוח גולדה ("אין עם פלסטיני") - אצלנו וגם אצלם, כן, בהחלט גם אצלם. כי כמו בכל דבר אין פה שחור ולבן.

ומה טיב ההסדר שאנו חותרים אליו? נער הייתי ועוד לא זקנתי ובכל זאת כבר עשרות שנים אני פעיל ופועל ומנסה לשמור על ראש פתוח ולהקשיב ועדיין לא שמעתי הצעה סבירה או רעיון אינטליגנטי חוץ מפתרון שתי המדינות. זה לא קל ובטח לא פשוט אבל זו הדרך היחידה. ושלא יבלבלו את המוח עם "מדינה דו-לאומית" או "ניהול הסכסוך" או "ישראטין" בנוסח קדאפי. היום יש לרעיונות האלה רק משמעות אחת: הנצחת הכיבוש, סיפוח השטחים עם מיליוני פלסטינים, חסרי זכויות בסיסיות, ואובדן דרך מוחלט למדינת ישראל.

ולכן אנחנו נמשיך. זו השליחות שלנו. לשם כך נבחרנו. ואם התחלנו בציטוט רע, נסיים בציטוט טוב, של אברהם לינקולן הגדול, וזה מה שצריך ללמד בבית הספר היסודי וגם בבית הספר לקצינים:

"אין דרך מכובדת להרוג, אין דרך עדינה להרוס. אין שום דבר טוב במלחמה - חוץ מזה שהיא מסתיימת".

חזק ואמץ, ניצן

שפגשתי שם לא היו בכלל "מורעלים". הם אנשים רציניים ואחראיים מאוד, וככל שהתרשמתי, והתרשמתי, הם אינם גזענים ושטופי שנהא, אלא סבורים שמשימות הפגיעה המוטלות עליהם הן מוצדקות כי "אין ברירה".

למחרת, ביקרתי בקיבוץ צפוני. חבר ותיק, איש אכפתי מאוד, שאגב בנו שירת באותו בסיס, היכה על חזהו וממש היו דמעות בעיניו: איך אנחנו לא מצליחים להסביר ולשכנע שאין שום תוחלת במעגל הדמים הזה. איך כשלו להוציא את האנשים מארצות, ודווקא עכשיו כשיש הזדמנות כזו לפריצת דרך...

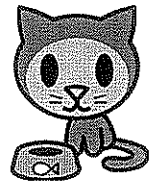
אל תחמיר כל כך עם עצמך, אמרתי לו. אנחנו פועלים ומשקיעים המון מאמץ, והאיש הזה באמת פעיל המון שנים ולא רק מדבר, וגם יש לנו הישגים חשובים, אבל אנחנו עומדים מול מערכת עצומה שכבר הרבה שנים מבצעת חריש עמוק בתודעה הישראלית כדי להנציח את הכיבוש ולמנוע פיוס, וגם להשתיק אותנו.

נוכחנו שנינו בכתבה מרכזית ומושקעת של ערוץ מוביל מלפני כמה שבועות שסקרה את "מפעל ההתנחלויות", מזווית מפוכחת כביכול. אלא שכל המרואיינים, כולם, היו ראשי המתנחלים. לא נשמע שם ולו אחד ממתנגדי ההתנחלויות ותומכי ההסדר המדיני. כמוכן שלא נראו ולא נשמעו פלסטינים בכתבה הזו. הם תמיד נוכחים נפקדים.

ואז סיפר לי ידידי הקיבוצניק על הבן שלו, מאותו בסיס מובחר, שנאלץ לבלות סופשבוע בהתנחלות במסגרת "תכנית חינוכית" של צה"ל שכל כולה תמהיל דוחה של התזרה בתשובה ושטיפת מוח לאומנית בוטה, אפילו לפי הסטנדרטים המתנחליים.

הנה לך, אמרתי לו. עם זה אנחנו מתמודדים. עם גל אדיר ובלתי פוסק של לחצים ותעמולה, במימון עצום, ממשלתי בעיקרו - על חשבוני וחשבונך - שנועד לשכנע במיוחד את תומכי השלום, שאין ברירה.

על חי, על צומח ועל מוזיקה עמליה דיין מדווחת מהשטח

קיס-קיס" גורת החתולים הקטנה שקיבלנו מחגי ברוך, כאשר גרנו באותו בנין בשכונה המזרחית. הידידות העמוקה ששררה בין החתולונת ללולי הכלבה, והאמון הרב שנתנה החתולה ללולי הכלבה עלתה לה בהמשך בְּנִיבָה, ומעשה שהיה כך היה: כאשר ראתה את כלבת הדוג-דני של דני בארי (שגם היה שכן באותו בנין), היא התקרבה אליה בידידות כדי לשחק, אלא שהדוג דְּנִי התנפלה עליה. החתולה אמנם הספיקה לברוח אבל זנבה נשאר אצל הכלבה הגדולה, ורק לאחר שטיפלתי, ניקיתי ושמתי לה יוד על הפצע, נרגעה החתולה, אכלה קצת ואח"כ הבריאה ואפילו הביאה אותי אחרי כמה שבועות לחזות בגוריה הקטנים שהמליטה אחרי ליל אהבה מוצלח עם אחד מחתולי אשדות. **בקיצור מה יהיה עם חתולי האשפות והמסכנים???? למי יש תשובה? או רעיון???**

כתבה זו אמורה היתה לראות אור בעלון הקודם, אלא שלצערי אבנר רון אושפי לניתוח לב, ובמקרה או שלא, הופיעה באותו עלון כתבה של הוטרנר המועצתי, שהוא חבר בהרחבה שלנו, בקשר לעיקור חתולים וכל הכרוך בזה. אז יופי לנו. העניין הוא שאני לא יודעת מה אני יכולה לעשות? הרי אינני יכולה לכתוב הודעה לחתולים שיבואו למפגש ביום ובשעה מסוימת, כאילו למפגש חברתי תרבותי.

על הצומח

מזל, שיש דברים יותר משמחים מחתולים גוססים מרעב וצמא. לא בכל יום, אבל לפעמים, אני רואה פתאום בחצר הקיבוץ משהו שמאוד משמח אותי ומלהיב את דמיוני. למשל, אחד מאותם עצי ברכיכטון שנשתלו באשדות. העץ, שמקורו באוסטרליה, מדרום לקו המשווה, עוד לא החליט במולדתו החדשה ישראל, מתי כדאי לו להשיר את עליו. כאשר רוב העצים אצלנו

המשך בעמוד הבא

חתולים ולא בצמרת. לאחרונה בבואי אל פחי האשפה, ראיתי חתולה בוגרת ולידה חתלתולות זעירות גיינגיות שלא חששו ממני והסתכלו על סופי כלבתי בעניין וסקרנות. לאחר כמה ימים כאשר חזרתי שוב כדי להניח את האשפה בפחים, היו החתלתולות הגיינגיות עזובות לנפשן והן כבר נראו די רזות ושלודות ועזובות... אִמָּן כבר לא נראתה בשטח. אולי שלחה אותן ללמוד להשיג את מאכליהן לבד (מין יום חלוץ בודד במסגרת ההתבגרות שלהן).

כעבור עוד יום או יומיים, הגיינגיות העזובות רואות אותי ושמחות כאילו ראו את פני המשיח. הפעם הגעתי עם המון נייר מיחזור ובכל פעם שפיסת נייר חמקה מאצבעותיי ונפלה על הארץ, עטו עליה הגיינגיות בהתלהבות, ולאחר שנייה של רחרוח וליקוק, כאשר הבינו שזה רק נייר ולא אוכל, נסוגו לאחור באכזבה גדולה. בלילה הבאתי להן מעט שאריות מהאוכל שנותר לאחר נסיעתם של ילדי. חתכתי לחתיכות קטנות והבאתי להן. הן היו חלושות מכדי לטפס על מיכלי האשפה ולאכול. אולי בבוקר אזרו כוח ואכלו. לשמחתי גיליתי כעבור מספר ימים, שהגיינגיות עודן חיות.

שְׁאֵלָתִי, שאפילו אינני יודעת למי להפנותה, אולי לווטרנר של המועצה או למחלקת התברואה המועצתית או אולי לראש המועצה בכבודו ובעצמו היא: האם לראות חתולים קטנים גוססים ברעב ומתייבשים בחום הידוע של עמק הירדן, זה קל יותר מאשר לאסוף את החתולים, ובמיוחד החתולות, ולעקר אותן לפני שהן ממליטות גורים. מדברים על האכזריות של המתת חתולים וכלבים עזובים במוסדות של יצער בעלי חיים, אבל האם לגסוס למוות ליד פחי האשפה, נראה לכם פחות אכזרי?

האמת שהגיינגיות כל-כך חמודות, והייתי מאמצת אותן לחיקי, אלמלא כלבה שלא סובלת חתולים, ולכן זה בלתי אפשרי לשכן את כולם בדירה אחת. לפני המון שנים היתה לנו כלבה בשם לולי שמאוד אהבה לשחק עם

על חי, צומח ומוסיקה - המשך...

משפחותיהם, חבריהם ועוד אזרחים, הנהנים לשמוע ולראות את הישגיהם.

קבוצות קבוצות הם מנגנים ושרים. לעתים נגן בודד, כמו זה שפתח את הערב (ממנחמיה) שאצבעותיו רצו על קלידי הפסנתר. אחריו קבוצה גדולה של מתופפים, אחריהם תזמורת צעירה בניצוחו של מוריס בֶּבְנִי האנרגטי והבלתי-נלאה, עם החיך הגדול והטוב שלו. אחרי ברכת ראש המועצה, עולה הרכב של גיטרות וחלילים, ובעקבותיהם מקהלת "פעמון הצעירה" עם הרכב נשי של קולות זכים, צלולים ונעימים. אחרי שלישיית נגני הקלרינטים הופיעו 7 חצוצרנים, בהם ילדים מכיתות ג' ד' שזו פעם ראשונה שלהם על במה, והיו כמובן גם כינורות ופסנתר, רביעיית חלילים וסקסופוניסטים. ושוב, הבנות של מקהלת "פעמון".

בהמשך עלתה תזמורת "מוסיקל", שהיא תזמורת כיפית, עליה מנצח מוריס בבני, ושם זכינו לראות את **יואב שוחט** שלנו שר בקולו, הערב, ולראות את **אלה דוד** נכדתה המוכשרת של **מוינה ז"ל ומירלה דוד** תבלי"א, מנגנת בגיטרה בס.

לבסוף ראינו את **נירה ספיר-פינסקי** מרכזת המרכז נפרדת בחוס מכל הבוגרים ומציינת את המצטיינים שהתקבלו (למשל) לתזמורת צה"ל או עברו בחינות קשות, או עשו עבודת גמר מיוחדת במינה. יש נחת.

מלבד **מיואב שוחט** נדמה לי שלא ראיתי ילדים נוספים מאשדות איחוד, והצטערתי מאוד, כי לפני שנה הייתה שרי אופיר שהפסיקה ללמוד במרכז ולהופיע איתם. חבל מאוד. כן, והיו צמד חצוצרנים ממשפחת שגיא (תושבים שעזבו).

כשראיתי את **מוריס בבני** בפרוודור, לא יכולתי להתאפק וניגשתי אליו כדי לומר לו שלמרות שאף ילד או נכד שלי לא לומד היום במרכז, אני באה בנאמנות בכל שנה לשמוע וליהנות מתלמידי המרכז, ובמיוחד מתזמורת מוסיקל שהקים ומנצח עליה שנים רבות, כי הם ממש עושים טוב לנשמה. מוריס הנרגש חיך לשמע דברי והודה לי. שבת קסומה וחמימה **עמליה דיין בת-ארי**

משירים עלים בסתיו, לקראת החורף, הברכיכטון עוטה עלים ירוקים, מבריקים בכל תפארתם; ואך מגיע האביב, שעה שרוב העצים מלבלבים, ופורחים ועוטים עליהם כסות ירוקה ורעננה, הברכיכטון משיר עליו והולך לנוח. העץ שנמצא ממש מדרום לבית בו גרה בעבר ארבל נחמד, נושק למדרכה המובילה ממערב אל השכונות המערביות עמד כולו עירום, ופרח בהמון המון אשכולות של פרחים אדומים ויפים, ועכשיו הוא מוסיף בכול יום מספר עלים ירוקים ומבריקים כאשר הוא מנפנף בבלוריתו האדומה והזהרת על רקע הירוק העמוק של הפיקוסים הענקיים. מתזה מרהיב עין.

עוד עץ, שהוא תושב די חדש באשדות נקרא קְסִיִּית הָאָבוֹב ויש לו אשכולות של פריחה צהובה נהדרת שבסופה תרמילים ארוכים, מאוד ישרים ושחורים; וכאשר מתבוננים בשילוב של הצהוב והשחור על רקע העלים הירוקים, זה מרחיב את הלב.

ואחרונה חביבה היא הצמחייה שפורחת באי התנועה שמול המכבסה. מתחת לעצים בעלי הפריחה הצהובה שנגזמו ומתעוררים עכשיו, נשתלו מיני שיחים ופרחים, חלקם מוכרים לי מימים ימימה וחלקם חדשים. פרחי הַדְמוּרְפוּטְקָה, ממשפחת המורכבים שמכנסים את עלי הכותרת שלהם לקראת הלילה ופורחים בכמה צבעים. יש כמה חברה ממשפחת השושנים שאיני יודעת את שם שיוצרים שילובים צבעוניים ומרנינים.

אז תודה גדולה **לדובי שושני** היום. **ולראובן כהן** ולכל **גנני אשדות** בעבר, על שהם עשו ועושים לנו נעים בעיניים ובלב.

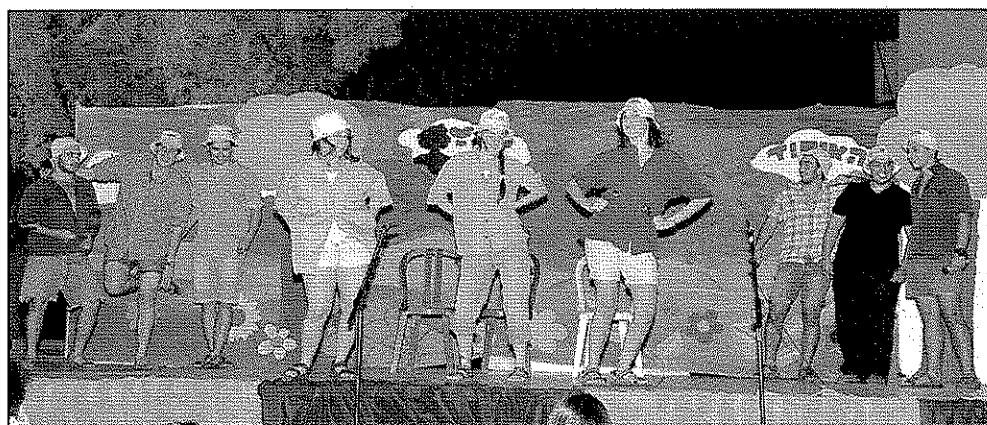
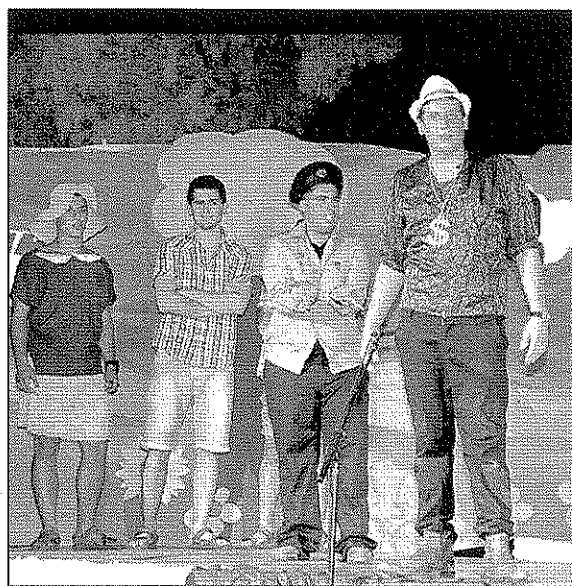
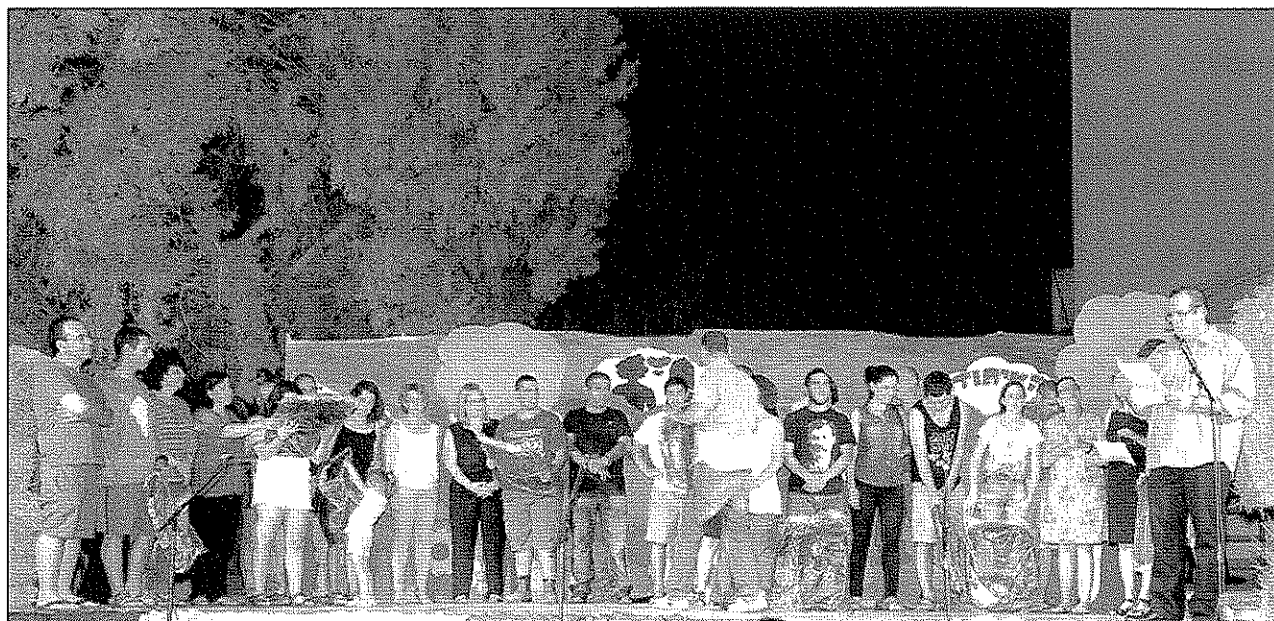
אז כשאתם עוברים בחצר הקיבוץ, ורואים משהו יפה, אנא, כתבו על כך בעלוננו, כי לא תמיד אני רואה, וחבל להחמיץ את המראות היפים הללו.

סיום שנה במרכז למוסיקה

כמו בשנים קודמות, גם השנה, מנגנים ותלמידי המרכז בבית-גבריאל לשמחת

תמונות מהחג מחולך ס"א – צילום צמוס אל
ביצוע – בני החלולה פמאי – יקיר סולמין

מי ומה באשדות

הדשאים מתאחים להם במהירות ומתכנסים אל תוככי האדמה של שנת התשעים. אני נזכר בימים בהם שתילת דשא היתה מבצע בערך כמו שתילת בנות שלא לדבר על כמויות המים העצומות שהפרזנו בדשא עד שנקלט. אז היום יש מרבדים שנשתלים בקלות ובאחידות לתפארת מדינת אשדות, ורק שאול אלטר, אם הבנתי נכון מנימת דבריו, חושש שאולי הגולם הקרוי 'דשא ציבורי' יגזול מאיתנו מים יקרים מאד.

שקיות או לא להיות? עמיר פרץ שזוכה בימים אלה להוקרה מחודשת בעקבות הצלחתה של מערכת כיפת ברזל, עד שדומה שהמבט מן המשקפת חסומת הקנה נשכח מתדמיתו והוא ראוי יותר מתמיד לתואר שר הבטחון האזרחי הטוב ביותר שהיה לנו. בימים אלה, בזכות יוזמה נוספת של פרץ, הפעם כשר להגנת הסביבה, אימצה הממשלה את הצעת משרדו, לפיה כל שקית ניילון תעלה לצרכן 50-60 אג.

כדי להקל על המעבר, אם וכאשר יאושר החוק בכנסת, יחלקו רשתות השיווק בחודשים הראשונים שקיות רב-פעמיות גדולות איתן נוכל להשתמש שוב ושוב ללא הוצאה נוספת. ועדת השרים לחקיקה אישרה את הצעת החוק שתוגש בקרוב לקריאה ראשונה. ריקי בן דוד, מנהלת כל-בו אשדות אומרת שבעבר שקלנו לבצע מהלך כזה, אבל הזהירו אותי מראש שאין סיכוי שזה יעבוד ואחרי בחינה מחודשת החלטנו לרדת מזה. אישית אנו תומכת בהצעת החוק, אומרת ריקי, וכאשר תאושר סופית ניישם אותה כמו כל חנות בישראל.

סוף בעמוד הבא

חיברתי מילים אקטואליות לשירם המפורסם של יהודה פרדיס ומשה וילנסקי 'צריף קטן'.

**התדעו את הצריף הרעוע
הניצב אל מול לוג כה בודד**

**התדעו, חברה, לספר על שום מה
כמו קוץ בישבן הוא עומד...**

עמידתו של הצריף הזנוח, שמישהו נגח בו בעצבים אך לא העז להשלים את המלאכה, מהווה נדבך נוסף במאבק ארוך שנים שסברנו כי תם, ושגיננו באשליה. השאלה מופניית כעת אלינו האשדותים, שהרי כל כך לא מתאים לדי.אנ.איי. האשדותי להשלים עם דברים שריח רע נודף מהם.

וזה מחזיר אותנו שנים אחורנית, לאחד המאבקים המשפטיים היקרים ומורטי העצבים, בסיומו אישרה מועצת הקהילה סכום 'זניח' וחד פעמי להבטיח שהעיסקה תושלם ולא תריץ אותנו שוב להיכלי המשפט.

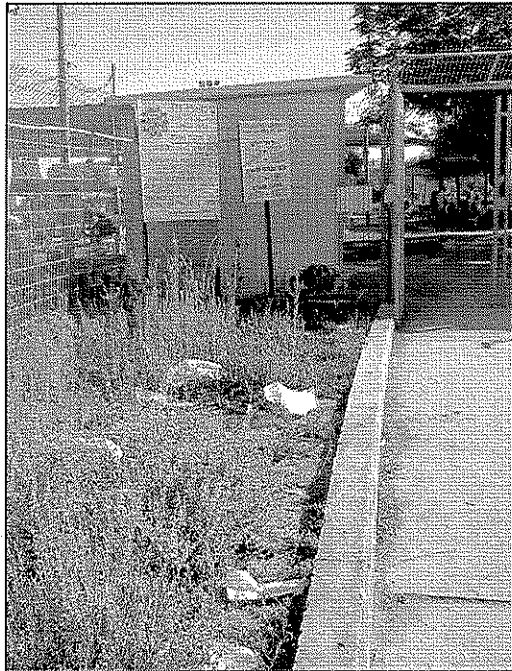
פניתי השבוע לחבר מועצת הקהילה ומנהל ועדת המתאר, משה אריאלי ושאלתי אם 'כצעקתה' ותשובתו המנומקת כדלקמן: התקבלה החלטה מסודרת לפרק את הצריף שסיים מזמן את תפקידו והוא אינו אלא מבנה מט ליפול שנוכחותו מסוכנת. מאחר ובמבנה נמצאים פריטי ציוד השייכים לבן משק שעזב, הוסיף משה, ביקשנו מבני משפחתו לפנות את הציוד בצורה מסודרת והודענו שאנחנו נכונים להושיט עזרה בנושא ככל שנידרש. המשפחה אמנם משתפת פעולה, אך עד כה לא פינתה את הציוד בתואנות שונות. נמתין עוד תקופת מה, אומר משה, אך במידה והמשפחה לא תפנה את הציוד, נאלץ לעשות את מה שמתבקש. חברים, כל תוספת מיותרת.

עוד אחת מיני יוזמות ברוכות - תורמים לגדוד 101 של הצנחנים ששכחו טעמו של בית. בקשנו לברר של מי היוזמה ובכל בו אמרו: של מישהי שלא מכירים.

מי ומה באשדות - סוף

כוחה של תמונה ב' – כך נראית הכניסה לבריכת השחיה שלנו, ההומה מתרחצים, חברים ואורחי ינהרא'... הגינה בכניסה מאכלסת ניירות, קרטון של ארטיק מהקיוסק בפניה, בקיצור - אשפה. מאד לא מזמינה! נקווה שעלון הבא נדווח שהגינה והאזור נקיה מכל ליכלוך באחריות המפעיל לדאוג לאזור נקי גם מחוץ לגדר הכניסה.

"מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את חילי צבא ההגנה לישראל ואנשי כחות הבטחון, העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו, מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים, ומן הים הגדול עד לבוא הערבה, ביבשה באויר ובים" (מתוך תפילה לשלום חיילי צה"ל ואנשי כוחות הביטחון)

בתקווה שצה"ל ישלים את משימותיו, חיילינו יחזרו לביתם בשלום וכי יבואו במהרה ימים של שקט לאזרחי ישראל.

1446

עריכה ומי ומה – אבנר רון, שער ואיור – אירית גל, צילום עלון – אתי רון

עכשיו, כשהסתיים המונדיאל, אפילו חיים סולפיין, אוהד ארגנטינה שרוף, יודה שגם אילו לקחה ארגנטינה את הגביע, זה לא באמת היה מגיע לה. בכל אופן השלט וואמוס וואמוס ארגנטינה יוצא לחופשה בת ארבע שנים, במהלכן יקום (אולי) יורש למסי, שלמרות שזכה בתואר השחקן המצטיין, הוא, וגם חבר מעריציו יודעים שזכה לו שלא בצדק.

כוחה של תמונה א' – בעלון הקודם פירסמו תמונה של עצי הזית שנשתלו כגן קהילתי והעשביה עלתה עליהם. החינוך לקח זאת ברצינות, וילדים פשטו יעם שחרי על העצים, העשביה הצטמצמה, אך נשארה בשטח כערימה – נקוה שבקרוב יסתיים המבצע והאזור יהיה ראוי ונקי.

